

Panorama Poznania. Widok z 10 piętra akademika Politechniki Poznańskiej. Fot. Tadeusz Kulik

WALNE ZEBRANIE DELEGATÓW KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Poznań, 23 – 25 września 2016 r.

**Nowy rok
akademicki
2016/2017**

**Nadzieja
i obawy**

Fot. J.S.

SPIS TREŚCI

Jak będzie? – J. Sobieszczęński. Działania KSN NSZZ „S”. – Uwagi KSN do realizacji projektu Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Walne Zebranie Delegatów KSN NSZZ „S”. – Informacja Przewodniczącego KSN. – Panel Instytuty Badawcze – J. Dudek. Projekty Uchwał, Stanowisk i Wniosków z WZD.	Konferencja Akademickich Szkół Polskich – KRASP. Od komisji zakładowych i opracowania nadesłane: – Stanowisko Komisji Zakładowej Uniwersytetu Warszawskiego. – Gospodarka oparta na wiedzy – L. Pawłowski. Trochę historii: – Życiorys D.H. Siedzikówny i F. Selmanowicza. Wybrane wydarzenia: sierpień – październik 2016.
--	---

Jak będzie ?

Dni w okolicach 1 października to czas wędrówek dostojników państwowych po polskich miastach akademickich. Celem jest udział w inauguracjach nowego roku akademickiego. W Politechnice Warszawskiej był z wizytą wiceminister Aleksander Bobko, a w Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie Prezydent RP Andrzej Duda i Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin. Minister J. Gowin zawitał także do Politechniki Białostockiej.

Inauguracja roku akademickiego 2016/2017 w Politechnice Warszawskiej.

Fot. J.S.

Niewątpliwie wystąpienia ministra J. Gowina były odbierane z dużą uwagą, gdyż środowisko akademickie z nadzieją, ale i z obawami oczekuje zapowiadanych gruntownych zmian w ładzie szkolnictwa wyższego. Znaleźliśmy zwięzłą relację z wystąpienia w Białymstoku, zamieszczoną w Serwisie PAP „Nauka w Polsce” (<http://naukawpolsce.pap.pl> – informacja z 6.10.2016). Fragmenty tego opracowania cytujemy poniżej:

Rozpoczęty nowy rok akademicki będzie „czasem rozstrzygających debat, które określą kształt konstytucji polskiej nauki, ustroju polskich uczelni” – stwierdził wicepremier Jarosław Gowin.

Gowin zapewniał, że wszystkie proponowane zmiany będą szeroko dyskutowane przez rząd w środowisku akademickim w drodze dialogu. Mówił też, że chodzi o dialog wewnątrz środowiska uczelni.

Wicepremier Jarosław Gowin poinformował m.in, że w najbliższych tygodniach będzie przedstawiona koncepcja uzyskiwania - na początek – stopnia doktora za wdrożenia (miałoby to obowiązywać od 2017 r. kalendarzowego), a docelowo w przyszłości habilitacje wdrożeniowe (jeśli – jak zaznaczył – habilitacja przetrwa) oraz profesury wdrożeniowej. Podkreślał, że działania dotyczące związków nauki z biznesem będą wpisane w tzw. plan Morawieckiego.

Gowin mówił, że również w najbliższych tygodniach będzie przedstawiony plan powstania Narodowej Agencji Współpracy Akademickiej, która będzie wspierać stypendialnie młodych polskich

naukowców wyjeżdżających za granicę, ale też zagranicznych w Polsce, by jak najbardziej „umiędzynarodowić” uczelnie.

„W polskich uczelniach wiele się musi zmienić. Wszyscy mamy tego świadomość, że kończy się pewien etap, że idąc dalej tą drogą, wcześniej czy później zabrnijemy w ślepią uliczkę. Ja chcę Państwu obiecać, że zmiany, które przed nami stoją, będą zmianami spokojnymi, ewolucyjnymi, dobrze przemyślanymi, gruntownie przedyskutowanymi ze środowiskiem akademickim” – mówił J. Gowin.

Gowin przypomniał, że weszła w życie ustawa deregulacyjna, która ogranicza biurokrację na uczelniach. Zachęcał uczestniczących w inauguracji rektorów uczelni, by przeglądali wewnętrzne regulaminy i ograniczali zbyteczną biurokrację dodatkowo, poza ustawą, tam, gdzie się da. Podkreślał także, że jest za zwiększaniem autonomii uczelni.

Za główny powód słabości uczelni w Polsce minister Gowin uważa dotychczasowy sposób finansowania. „Ta na pozór słuszna idea, żeby pieniądź szedł w ślad za studentem – ona w warunkach niżu demograficznego doprowadziła do umasowienia, nadmiernego umasowienia studiów. To zaś często łączy się z obniżeniem poziomu nauki. Chcę bardzo wyraźnie powiedzieć, że ten nowy algorytm finansowy ma doprowadzić do tego, żeby uczelniom opłacało się, w sensie dosłownym, kształcić mniej studentów, ale za to na jak najwyższym poziomie” – mówił Gowin. Nie wykluczył, że może się to odbywać w sposób „ewolucyjny”.

„Wektor polityki naukowej państwa ulega zmianie. Teraz nacisk położony będzie, z jednej strony oczywiście na kształcenie na wyższym poziomie niż do tej pory, z drugiej strony nieprzypadkowo (...) na doskonałość naukową” – mówił Gowin. Podkreślał przy tym, że „spora część” pieniędzy z dodatkowych 550 mln zł, które w 2017 r. mają być z budżetu państwa przeznaczone na naukę, będzie trafiła na finansowanie „styku badań podstawowych i stosowanych”, bo związek nauki z gospodarką jest dla uczelni kluczowy.

Nie znaleźliśmy szerszego opisu obszernego wystąpienia ministra J. Gowina w Pomorskiej Akademii Medycznej, więc poprzestaniemy na tym, co zapamiętaliśmy z relacji telewizyjnej. Niektóre fragmenty cytowanego wyżej wystąpienia „białostockiego” były poruszone także w Szczecinie. Te pominiemy. Wymienimy dodatkowe wątki:

- Przewiduje się skierowanie na naukę dodatkowych 550 ml zł w budżecie przyszłorocznym.
- Trzeba kłaść nacisk na rozwój nauki i kształtować strategię na rzecz doskonałości naukowej.
- Polska Komisja Akredytacyjna powinna być nastawiona na pomaganie uczelniom w dążeniu do rozwoju.

Trzeba zmienić zasady finansowania uczelni. Trzeba dążyć do kształcenia mniejszej liczby studentów, ale na najwyższym poziomie. Liczba studentów przypadających na nauczyciela akademickiego powinna orientacyjnie kształtować się na poziomie 12 studentów.

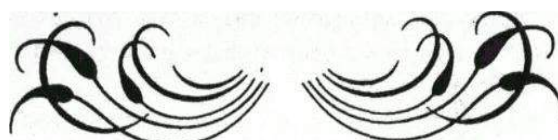
Przewiduje się wyłonienie uczelni badawczych. Kryteria ich wyłaniania będą obiektywne. Zostanie opracowana mapa drogowa.

Zmiany prawa będą poprzedzone cyklem debat pozwalających na osiągnięcie harmonizacji różnych interesów. Ponadto trzeba zwiększać poziom umiędzynarodowienia polskich uczelni.

Nowa ustawa powinna być krótka, uwzględniająca autonomię uczelni.

Jak wiemy, realizacja niektórych wymienionych w tych wystąpieniach haseł jest już mocno zaawansowana. Na przykład od wakacji trwają rozmowy o zmianie algorytmu podziału środków finansowych pomiędzy uczelnie. Chodzi tu o wprowadzenie nowego składnika wpływającego na podział tych środków – uwzględniającego relację liczby studentów do liczby pracowników akademickich uczelni. Przewiduje się zakończenie tych prac do końca bieżącego roku.

Janusz Sobieszczański

DZIAŁANIA KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63
☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: kns@solidarnosc.org.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/kns>

L.p. 30/W/16

Warszawa, dnia 19 września 2016 roku.

Uwagi

Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

do realizacji projektu Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju

Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju – Projekt z dnia 29 lipca 2016 r. ustala warunki rozwoju społeczno-gospodarczego Polski. Dotychczasowe projekty rozwojowe, realizowane wycinkowo, nie zapewniały wykorzystania istniejącego potencjału społecznego. Dla realizacji takiego ambitnego planu, jakim jest Strategia, wymagana jest szeroka obywatelska mobilizacja. W Strategii jest mowa o *organizacji społeczeństwa obywatelskiego*. Uznając trafność zapisów Strategii, zwracamy uwagę na warunki realizacji jej celów. W opinii Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” do szerokiego społecznego uaktywnienia społeczeństwa wymagane jest stworzenie warunków jego ujawnienia. W tym zadaniu ważną rolę spełniają związki zawodowe, poprzez działania na rzecz warunków zatrudniania pracowników, sprzyjających ich aktywności zawodowej, w tym innowacyjnej.

Unijną strategię rozwoju gospodarczego „Europa 2020”, wspierającą wzrost inteligentny, trwałą i przeciwdziałającą wykluczeniu społecznemu, należy odnieść także do nauki. Ta strategia w pełni sprzyjałaby ona zwiększeniu innowacyjności naukowców. Oczekując innowacyjnych podstaw gospodarki, aby pojawiły się *bardziej stabilne, ale i lepsze miejsca pracy*, także należy stwierdzić, że są one niezbędne w sferze nauki i szkolnictwa wyższego, szczególnie jeżeli chcemy ich dalszego rozwoju.

Ważną rolę w osiągnięciu celów Strategii przypisuje się *kapitałowi ludzkiemu i społecznemu*. KSN uważa, że jego wykorzystanie jest podstawowym warunkiem realizacji celów Strategii. W szczególności należy podjąć następujące działania:

1. W zakresie edukacji konieczne jest opracowanie jednolitego programu, obejmującego wszystkie rodzaje nauczania od przedszkolnego do wyższego i doktoranckiego. Opracowanie takiego kompleksowego programu **Obywatelskiej edukacji** i jego wdrażanie powinno odbywać się pod patronatem Prezydenta RP.
2. Obecne i planowane reformy wymagane w oświacie i szkolnictwie wyższym jako doraźne i częściowe, będą niespójne. Już na początkowych etapach edukacji potrzebna jest nie tylko zmiana programów nauczania, lecz konieczne jest przygotowanie młodzieży do uprawiania **posługi myślenia** i pracy zespołowej, jako podstaw działań twórczych i innowacyjnych.
3. Stworzenie warunków pracy sprzyjających uwolnieniu kapitału ludzkiego i społecznego, wymaga realnego wpływu związków zawodowych na warunki pracy. W szkolnictwie wyższym – tak ważnym dla rozwoju innowacyjności gospodarki – to oddziaływanie jest mocno zróżnicowane, zależne od władz uczelni. Powszechne respektowanie praw pracowniczych na uczelniach może zapewnić **ponadzakładowy układ zbiorowy pracy** dla szkolnictwa wyższego, którego zawarcie należy przewidzieć w tworzonej ustawie. Może on dotyczyć także niektórych z zapisów ustaw

obecnie obowiązujących w szkolnictwie wyższym. Ustabilizowane i ujednoczone warunki zatrudniania dla całej branży ułatwią stworzenie sprzyjających warunków twórczej aktywności do niezbędnej dla innowacji oraz zwiększenie mobilności pracowników naukowych.

4. Rozwój innowacyjności w gospodarce i działalności społecznej wymaga udrożnienia i uatrakcyjnienia **przechodzenia pracowników z uczelni do gospodarki i administracji**, a nie tylko w odbywaniu potrzebnych staży. W tym zakresie należy pokonać bariery finansowe i mentalne (wartościowanie pracy), szczególnie w środowisku nauki.
5. „Strategia...” niewystarczająco ujmuje wpływ czynnika ludzkiego w nauce i szkolnictwie wyższym na efektywność działań. Czynnikiem ten cechuje wrażliwość na warunki działania i zależności osobowe. W środowisku akademickim i naukowym konieczne są zmiany preferencji. Niezbędne jest skupienie się pracowników na działaniu „na zewnątrz”, na rzecz odbiorców, a nie na działaniu „do wnętrza”, na rzecz punktów, realizacji wymogów biurokratycznych, tytułów i osobistych honorów. Wymaga to radykalnej zmiany prawa w zakresie stopni i tytułów naukowych. Chodzi o poprzestanie na stopniu naukowym doktora, bardziej wymagającym, skierowanie intelektualnego wysiłku naukowców na wykorzystanie wiedzy z pożytkiem dla otoczenia. Bez nadmiernych starań o kolejne tytuły.
6. „Strategia...” stwierdza, że jednym z czynników wpływających negatywnie na stabilne perspektywy rozwoju Polski, jest zbyt mało dobrze wynagradzanych (i stabilnych) miejsc pracy. Identyczne zdanie należy odnieść do sfery nauki. Tak w nauce, jak i w gospodarce, konieczne są stabilne warunki prowadzenia działalności. Odnosi się to do zasad zatrudniania i wynagradzania. Zatrudnienie po uzyskaniu naukowego stopnia doktora, powinno być na czas nieokreślony.
7. Można przyjąć, że **warunki skutecznie sprzyjające innowacyjności**, tj. takie, na jakich powinni być zatrudniani pracownicy, są wymienione w Europejskiej Karcie Naukowca i Kodeksie postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych¹. Przykładowo, pracodawcy i grantodawcy:
 - nie będą w jakikolwiek sposób dyskryminować naukowców na żadnym etapie kariery,
 - stawiając wymagania, powinni stworzyć środowisko stymulujące badania i szkolenia, zapewniając odpowiedni sprzęt, obiekty i możliwości oraz przestrzeganie przepisów bhp,
 - zapewnią elastyczne warunki pracy, także niepełnosprawnym naukowcom, umożliwią pogodzenie życia rodzinnego i zawodowego, posiadanie dzieci i rozwój kariery zawodowej,
 - zobowiążą się, w miarę możliwości, do poprawy stabilności warunków zatrudnienia pracowników naukowych, przestrzegając zasad i warunków określonych w *dyrektywie UE w sprawie zatrudnienia na czas określony*,²
 - powinni zapewnić sprawiedliwe i atrakcyjne warunki wynagradzania wraz ze świadczeniami w zakresie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi oraz krajowymi lub sektorowymi umowami zbiorowymi, także **dla początkujących naukowców**,

¹ Commission Recommendation on the European Charter for Researchers and on a Code of Conduct for the Recruitment of Researchers Council of the European Union, Brussels, 15 March 2005. Tłumaczenie na język polski: Zalecenia Komisji z dnia 11 marca 2005 r. w sprawie Europejskiej Karty Naukowca oraz Kodeksu Postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32005H0251&from=PL>

² Dyrektywa Rady 1999/70/WE w sprawie „Ramowego porozumienia w sprawie zatrudnienia na czas określony”, zawarta przez ETUC, UNICE oraz CEEP, przyjęta w dniu 28 czerwca 1999 r. Ma ona na celu zapobieżenie mniej korzystnemu traktowaniu pracowników zatrudnionych na czas określony w porównaniu z pracownikami zatrudnionymi na czas nieokreślony, zapobieżenie nadużyciom wynikającym z podpisywania licznych umów o pracę na czas określony, poprawienie dostępu do szkoleń dla pracowników zatrudnionych na czas określony oraz zapewnienie, aby pracownicy zatrudnieni na czas określony byli informowani o dostępnych stałych stanowiskach pracy.

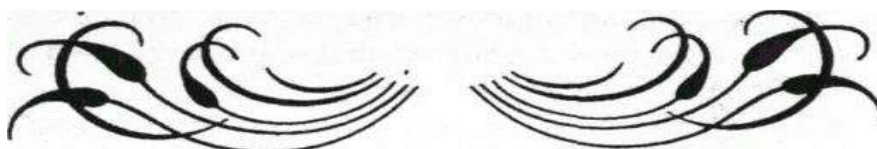
- powinni zapewnić rozwój kariery zawodowej naukowcom na każdym jej etapie, niezależnie od rodzaju podpisanej umowy, w tym naukowcom zatrudnionym na czas określony, zmniejszając niepewność co do ich przyszłości zawodowej,
- powinni uznać wartość mobilności, także między sektorem państwowym i prywatnym, wprowadzając instrumenty administracyjne umożliwiające przenoszenie grantów oraz ubezpieczenia społecznego,
- powinni zapewnić na każdym etapie kariery zawodowej, niezależnie od rodzaju umowy, możliwość rozwoju zawodowego oraz poprawy swoich szans znalezienia pracy poprzez stały rozwój umiejętności i kwalifikacji, doradztwo zawodowe i pomoc w znalezieniu pracy,
- powinni pozytywnie odnosić się do współautorstwa przy ocenie kadry naukowej, w tym naukowców na początkowym etapie kariery, ich rzeczywistego wkładu jako współautorów prac lub prawa do publikacji swoich wyników badań, w tym innowacyjnych, niezależnie od swoich opiekunów,
- powinni zadbać, aby opiekunowie naukowcy byli wystarczająco biegli w nadzorowaniu prac badawczych, dysponowali czasem, wiedzą, doświadczeniem, kompetencjami i zaangażowaniem, oferując stażystom odpowiednie wsparcie oraz zapewniając monitorowanie postępów i dokonanie oceny,
- mają starć się, aby obowiązki w zakresie nauczania nie były nadmiernie obciążające, szczególnie na początkowym etapie kariery, aby były odpowiednio wynagradzane i uwzględniane w ocenach pracowników, a także, by szkolenie początkujących naukowców przez kadre, uznawano jako część jej zaangażowania w proces dydaktyczny,
- powinni wprowadzić dla wszystkich naukowców, systemy regularnej oceny ich wyników zawodowych, przeprowadzanej w sposób przejrzysty przez niezależną (zaś w przypadku starszych pracowników naukowych najlepiej przez międzynarodową) komisję. Procedury powinny „uwzględniać ogólną kreatywność naukową oraz wyniki badań naukowców, np. publikacje, patenty, zarządzanie badaniami naukowymi, nauczanie/prowadzenie wykładów, opiekę naukową, doradztwo, współpracę krajową lub międzynarodową, obowiązki administracyjne, działania w zakresie szerzenia świadomości naukowej w społeczeństwie oraz mobilność”,
- uznać za pożądane, „prawo naukowców do posiadania przedstawicieli we właściwych organach informacyjnych, konsultacyjnych i decyzyjnych w instytucjach, w których pracują, w celu ochrony i reprezentowania indywidualnych i zbiorowych interesów naukowców jako profesjonalistów oraz aktywnego włączenia się w prace instytucji”.

Ważnym źródłem wsparcia „Strategii...” powinien być Program Operacyjny Innowacyjny Rozwój, który obecnie funkcjonuje niewłaściwie, gdyż nie wspiera polskich instytucji badawczych, które stanowią jedyne zaplecze badawcze dla polskich przedsiębiorców, w szczególności małych i średnich.

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

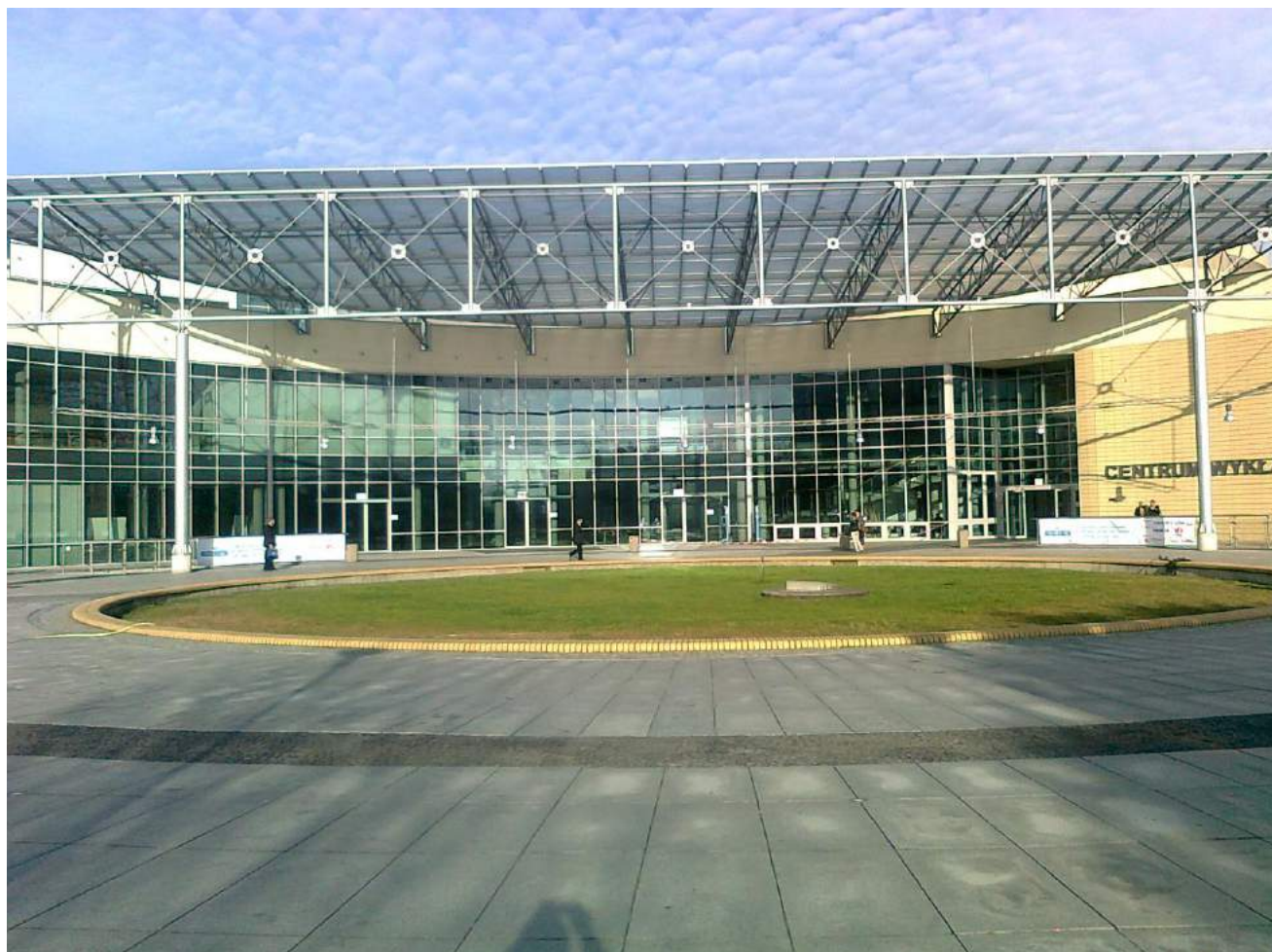

Bogusław Dołęga

WALNE ZEBRANIE DELEGATÓW KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Poznań, 23 – 25 września 2016 r.

Miejscem Zjazdu KSN była tym razem gościnna Politechnika Poznańska. Delegaci zostali zakwaterowani w akademikach Politechniki. Obrady odbywały się w Centrum Wykładowym PP, usytuowanym kilkaset metrów od akademików.

Projektowany porządek WZD KSN był następujący:

Dzień I: 22.09.2016

17:00-21:00 rejestracja w Domu Studenckim nr 5, ul. Św. Rocha 11A

Dzień II: 23.09.2016

7,00 – 8,00 Śniadanie.

8,00 – 9,00 Rejestracja w Centrum Wykładowym PP, ul. Piotrowo 2 -sala nr 1

9,00 – 9,50 Otwarcie Walnego Zebrania Delegatów KSN, sprawy organizacyjne zebrania.

10,00 – 12,00 Wystąpienia zaproszonych gości, dyskusja.

12,00 – 12,30 Przerwa kawowa.

12,30 – 14,20 Dyskusja programowa.

14,30 – 15,30 Obiad.

16,30 – 18,30 obrady w panelach

- panel instytutów badawczych
- panel szkół wyższych i jednostek PAN

- 19,00 kolacja

Dzień III: 24.09.2016

8,00 – 9,00 Śniadanie.

9,30 – 11,00 Sprawozdanie Komisji Mandatowo-Wyborczej,

Wybory uzupełniające do Rady KSN w kurii instytutów badawczych,

Informacja o pracy KSN w okresie styczeń 2015 – wrzesień 2016,

Dyskusja na temat sprawozdań.

11,00 – 11,30 Przerwa kawowa.

11,30 – 13,50 Dyskusja programowa.

14,00 – 15,00 Obiad.

15,30 – 18,00 Przedstawienie projektów uchwał i stanowisk WZD, dyskusja i ich przyjęcie.

Zamknięcie obrad:

19,00 – 24,00 Kolacja.

Dzień IV: 25.09.2016

7,30 – 9,00 Śniadanie.

Obrady WZD KSN NSZZ „Solidarność” rozpoczęły się w piątek 23 września, punktualnie o godzinie 9.00. Obrady otworzył Przewodniczący KSN Bogusław Dołęga. Po odśpiewaniu hymnu Polski Bogusław Dołęga przywitał zaproszonych gości: Rektora Politechniki Poznańskiej prof. Tomasza Łodygowskiego, Przewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych prof. Leszka Rafalskiego, Przewodniczącego Zarządu Regionu Wielkopolskiego NSZZ „Solidarność” Jarosława Lange i Przewodniczącego Sekretariatu Nauki i Oświaty Ryszarda Prokę oraz delegatów. W odpowiedzi na zaproszenie na WZD skierowane do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zapowiadał swoją wizytę wiceminister prof. Aleksander Bobko, ale zawiadomił, że nie będzie mógł przybyć na obrady. Ze swej strony obecnych na obradach powitał także Przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Politechniki Poznańskiej Józef Bancewicz. Czuwał on nad sprawami organizacyjnymi.

Przystąpiono do przyjęcia punktów proceduralnych. Skład Prezydium WZD i składy komisji: Uchwał i Wniosków, Mandatowo-Wyborczej, Skrutacyjnej, przyjęto według ustaleń dokonanych na poprzednim WZD, wprowadzając tylko niezbędne uzupełnienia. Wprowadzono także niewielkie zmiany do porządku obrad. Usunięto podpunkt „Wybory uzupełniające do Rady KSN w kurii instytutów badawczych”, gdyż realizacja tego podpunktu nie spełniałaby formalnych wymogów związkowego prawa wyborczego.

Po zatwierdzeniu Prezydium WZD pozostało w niezmiennym składzie:

1. Janusz Orkisz – przewodniczący Prezydium obrad
2. Andrzej Bartczak – współprzewodniczący
3. Antoni Izvorski – współprzewodniczący
4. Alicja Skotnicka – współprzewodniczący

Sekretarze:

1. Józef Kaczor
2. Marek Sawicki

Przewodniczący WZD przejął dalsze prowadzenie obrad. Komisja Mandatowo-Wyborcza poinformowała, że obrady są prawomocne, gdyż liczba obecnych delegatów jest wyraźnie większa od *quorum*. Po wystąpieniach zaproszonych gości rozpoczęła się dyskusja programowa. Po obiedzie obradowano w dwóch panelach: instytutów badawczych oraz szkół wyższych i jednostek PAN. W dniu następnym kontynuowano dyskusję programową oraz rozpatrywano zgłoszone projekty uchwał i stanowisk. Podczas obu dni dyskusja była wielowątkowa. Poruszano kwestie o zasadniczym znaczeniu: finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego oraz wskazywano na konieczność zmian w prawie regulującym te sfery (stabilność zatrudnienia, warunki do rozwoju kadry akademickiej, podmiotowość związków zawodowych, odblokowanie możliwości zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy z Ministrem nauki i szkolnictwa wyższego, szanse na opracowanie dobrej nowej ustawy o szkolnictwie wyższym). Zgłaszano też wiele bardzo różnorodnych i szczegółowych problemów.

Sprawozdanie z obrad zostanie przygotowane przez protokolantów WZD. To żmudna praca. Zajmie to pewnie ze dwa miesiące. Planujemy wydrukować je w „Wiadomościach KSN” jako dodatek specjalny.

Do głosowania zgłoszonych uchwał, stanowisk i wniosków przystąpiono w drugiej części drugiego dnia obrad. Niestety zabrakło kilku delegatów do *quorum*. Postanowiono dokumenty te przekazać do rozpatrzenia Radzie KSN. Poddano je także pod głosowanie, by Rada KSN miała pogląd o wielkości poparcia obecnych delegatów dla zgłaszanych projektów. Większość zgłoszonych projektów uzyskała zdecydowane poparcie.

Prawdopodobnie liczba delegatów obecnych na kolacji po zakończeniu obrad przekraczała *quorum*.

Janusz Sobieszkański

Informacja Przewodniczącego o działalności

Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

i jej organów od 25 maja 2014 r.

Wstęp

Informacja została sporządzona przez Przewodniczącego KSN, gdyż jedynie on spośród różnych członków władzy wykonawczej Sekcji nie podlegał nowym wyborom w analizowanym okresie. Mając na uwadze właśnie sprawy wyborcze, działania podejmowane przez Krajową Sekcję Nauki po wyborach w maju 2014 roku należałoby podzielić na trzy okresy:

- 1) do pojawienia się decyzji Komisji Krajowej unieważniającej ówczesne wybory Rady;
- 2) pomiędzy tą decyzją a wyborami nowej Rady przeprowadzonymi 31 stycznia 2015 roku oraz
- 3) po WZD w dniu 31 stycznia 2016 roku. Informacje tu zawarte nie zostały jednak podporządkowane chronologicznej układowi, a są odniesione do najistotniejszych problemów dnia dzisiejszego.

Prawa związków zawodowych działających w obszarze nauki i szkolnictwa wyższego

Do najważniejszych zagadnień należy zaliczyć:

- a) sprawę Ponadzakładowego Układu Zbiorowego dla pracowników szkół wyższych oraz
- b) przywrócenie zapisów dotyczących konieczności uzgodnień przez pracodawców spraw płacowych z organizacjami zakładowymi.

Ad a) Po nieudanych próbach zablokowania zmian w Prawie o Szkolnictwie Wyższym wykluczających Ministra jako stronę układową w 2014 roku (kontakty, wystąpienia ustne i pisemne do Ministerstwa, organów Sejmu i Senatu czy wreszcie Prezydenta RP) KSN w ramach kampanii prezydenckiej uzyskał zapewnienie od kandydującego wówczas Andrzeja Dudy, a dzisiaj sprawującego Urząd Prezydenta RP, wsparcie postulatu przywrócenia usuniętych zapisów. Prowadzone rozmowy z obecnym Ministerstwem niestety nie przyniosły spodziewanych rozwiązań w ramach zmian deregulacyjnych, co więcej, po zwróceniu się do Pani Premier w tej sprawie uzyskaliśmy z Ministerstwa odpowiedź, która stara się wykluczyć powrót do takiego rozwiązania. Sprawa jest szczególnie ważna, jeżeli odniesiemy ją do sposobu formułowania założeń pod przyszłą ustawę, gdzie całkowicie pominięto kwestie pracownicze. Wydaje się nieodzowne podjęcie szeroko zakrojonej akcji, w którą włączą się organizacje zakładowe, nie wykluczając podjęcia działań politycznych.

Ad b) W chwili obecnej, po silnym lobbingu z naszej strony, popartym wspólnym działaniem zarówno z Radą Główną Szkolnictwa Wyższego ZNP, jak i Komisją Krajową NSZZ „Solidarność” znowu powraca sprawa zmiany zapisu art. 27 w ustawie o związkach zawodowych w sposób gwarantujący uzgodnienia spraw płacowych w całym obszarze nauki. W sprawie tej po raz kolejny zwracamy się do Pani Premier, przy poparciu wszystkich Central Związkowych i w dniu 26 września spotykamy się z Panią Elżbietą Rafalską Minister Rodziny i Spraw Społecznych, która jest odpowiedzialna za kształt tej ustawy.

Te dwie obecnie najważniejsze sprawy unaoczniają, jak niezwykle ważny jest spójny, szeroko poparty front podejmowanych działań. Tam, gdzie tylko możliwe, staramy się współdziałać przy osiąganiu poszczególnych celów z różnymi podmiotami nauki i szkolnictwa wyższego (np. KRASP, RGIB, stowarzyszeniami czy strukturami AKO). W wielu spośród nich mamy swoich członków czy obserwatorów, którym należą się szczególne słowa podziękowania, by wspomnieć chociażby kol. Janusza Sobieszcańskiego aktywnie wprowadzającego nasze zdanie w warszawskim oddziale AKO, czy kol. Wojciecha Pillicha z Markiem Kisilowskim – występujących w roli obserwatorów w KKHP. Na szczególną uwagę zasługują tutaj wspólne akcje z innymi związkami zawodowymi, jak chociażby spotkanie w Ministerstwie NiSzw w trakcie procedowania ustawy deregulacyjnej czy obecnie podejmowane działania w sprawie zmian w ustawie o związkach zawodowych. W tych działaniach nigdy nie tracimy swej tożsamości i pryncypialności według nas słusznie stawianych postulatów – np. sprawy odmiennego widzenia postulatów zmian w ustawie dotyczącej instytutów badawczych w stosunku do decyzji AKO warszawskiego, czy postulatu przenoszenia środków na

badania z dotacji podstawowej artykułowanych przez KKHP. To dzięki takiemu podejściu udało się np. ograniczyć zmiany wprowadzone w nowelizacji ustawy o instytutach badawczych jedynie do grupy Państwowych Instytutów Badawczych. Takie długofalowe działanie podjęliśmy także w sprawie rzeczywistego wprowadzenia zapisów Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych. Oczywiście jest, że oprócz wymienionych zagadnień pojawia się wiele innych, o których wspominamy w opisie bieżącej działalności KSN, a spośród których, na szczególną uwagę, zasługują działania powiązane z finansowaniem nauki i szkolnictwa wyższego.

Finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego

Niezmiennym postulatem od początków istnienia KSN pozostaje wprowadzenie postulowanego ładu płacowego w całym obszarze nauki i szkolnictwa wyższego. Rozmowy z Ministerstwem, wystąpienia na forum Komisji Sejmowych, opinie, stanowiska i uwagi dotyczyły również poziomu finansowania nauki i szkolnictwa wyższego. Nie zaprzestajemy walczyć o wzrost środków przeznaczonych na ZFŚS (zablokowany ustawami okołobudżetowymi). W chwili obecnej jednak priorytetem staje się zwiększenie środków przeznaczonych na budżetowe finansowanie nauki. Nasze ostatnie rozmowy z Ministerstwem oraz wystąpienia na forum Komisji Sejmowych w sposób jednoznaczny artykułowały tę potrzebę. Warto tutaj przywołać oddolne inicjatywy, jak chociażby organizacji z Uniwersytetów: Warszawskiego, Śląskiego czy uczelni Krakowa, które wspierają nasze działanie. Działanie, które podobnie jak skuteczne zmienianie prawa wymaga ścisłego współdziałania, nie zawsze upublicznianego, zarówno z podmiotami zewnętrznymi, jak i wewnętrznymi w stosunku do naszego Związku. Znajdują one np. swoje odzwierciedlenie w aktualnych decyzjach Prezydium Komisji Krajowej, które aktywnie włącza się w uzasadnienie postulatu odpowiedniego poziomu finansowania nauki.

Krajowa Sekcja Nauki w strukturze związku i działalność z nią związana

Jeszcze raz należy podkreślić, że skuteczność naszego działania jest nierozdzielnie związana ze współdziałaniem KSN-u z różnymi strukturami Związku. Pomimo niesprzyjających nam okoliczności powiązanych z unieważnieniem wyborów Rady z maja 2014 roku, kiedy wizerunek KSN oraz wzajemne relacje były narażone na głęboki kryzys, nasze merytoryczne podejście do rozwiązywania trudnych problemów powoli skutkuje wzrostem roli Sekcji Nauki. Jak wspomniano, Komisja Krajowa oraz krajowe struktury branżowe popierają nasze postulaty skierowane do podmiotów zewnętrznych. Nie przekreśla to artykułowania przez nas propozycji zmian koniecznych do lepszego funkcjonowania struktur związku (propozycje zmian w Statucie, aktach prawa wewnątrzwiązkowego, czy oddziaływania poprzez naszych ekspertów).

Uważamy, że zbliżający się Krajowy Zjazd Delegatów musi wreszcie podjąć decyzje, które pozwolą odwrócić niekorzystne zmiany, niestety powiązane z dotychczasowym zachowawczym postępowaniem KZD. Obserwując rozkład statystyczny wieku naszych członków, przypuszczamy, że po następnej kadencji zostanie – jeżeli nie podejmiemy akcji pozyskania młodszych pokoleń – co najwyżej 1/3 obecnych członków wśród czynnych zawodowo. Dlatego zawsze popieramy zmiany, które są korzystne dla najmłodszych pracowników, doktorantów i studentów. Po wnioskowaniu w tej sprawie zmian ustawy o związkach zawodowych, które zostały już wprowadzone w ostatnich jej wersjach, pora na zrealizowanie wniesionych postulatów dotyczących zmian Statutu naszego Związku. Chodzi o to, by można było realnie zwiększyć uzwiązkowienie doktorantów i studentów. Niezwykle ważną rolę odgrywa tutaj sposób komunikowania się. Pomimo trudności związanych z czasowym naszym współdziałaniem z „Przeglądem Oświatowym” nie zaniedbujemy tej dziedziny. Obecnie podstawowymi kanałami informacyjnymi pozostają: nowa witryna internetowa Sekcji, „Wiadomości KSN”, a przede wszystkim korespondencja z wykorzystaniem poczty elektronicznej.

W dniu 31 marca 2016 roku na ręce Przewodniczącego KSN zostało przesłane pismo przekazujące informacje od Zespołu Statutowo-Wyborczego Komisji Krajowej dotyczące niezgodności występujących w Regulaminie Sekcji, zmienionym 23 maja 2014 roku. Sprawę tą dwukrotnie omawiano na Prezydium, a przesłane przez KKW propozycje zmian przekazano Komisji Uchwał i Wniosków WZD KSN.

Po wyborach w Sękocinie Starym w lipcu 2014 roku Rada przyjęła swój Regulamin, a dokonała jego modyfikacji podczas ostatniego posiedzenia Rady w Łodzi w czerwcu 2016 roku. Zgodnie z jego zapisami w czerwcu 2016 roku zostało złożone sprawozdanie z działania Rady i jej organów.

W międzyczasie nastąpiły dwie zmiany Przewodniczących Komisji Informacji i Rozwoju Związku oraz Jednostek Medycznych. Na bieżąco prowadzona jest działalność poprzez Komisje Rady. Niestety ciągle ubolewamy nad znikomym włączaniem się organizacji zrzeszonych w naszej Sekcji w działania bieżące i Komisji Rady.

Działania bieżące

W roku 2014, po wyborach w Sękocinie Starym, odbyły się trzy Posiedzenia Rady KSN oraz trzy Posiedzenia Prezydium Rady KSN, a po ponownych wyborach członków Rady, które odbyły się 31 stycznia 2015 roku, do chwili obecnej odbyło się sześć posiedzeń Rady oraz dziewięć posiedzeń Prezydium Rady KSN.

Działania powiązane z prowadzeniem polityki finansowej KSN w latach 2014-15 opisuje sprawozdanie skarbnika. W 2016 roku podjęto działania dotyczące większej ścisłości wpłat wnoszonych przez poszczególne organizacje zrzeszone w Sekcji.

W ramach prac bieżących podejmowane były sprawy:

W 2014 roku po wyborach w Sękocinie Starym:

- procedowanie nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym,
- problem utrudniania działalności związkowej w AWF Katowice,
- współpraca z Komisją Rewizyjną w sprawie przygotowania nadzwyczajnego zebrania delegatów KSN,
- usunięcie wykrytych nieprawidłowości księgowych,
- bieżące reprezentowanie KSN na posiedzeniach Komisji Sejmowych oraz RGNiSzW, a także udział w Forum Uniwersytetów,
- opiniowanie rozporządzeń i budżetu, szczegółowo przedstawione w poniżej zestawionym wykazie opiniowanych dokumentów.

Od 2015 roku:

- przygotowanie Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Delegatów KSN wraz z Apelem z dnia 26 stycznia 2015 roku trzech przewodniczących w sprawie udziału w WZD KSN,
- sprawa przynależności organizacji zakładowych PAN do KSN (interwencja do Regionu Mazowsze, działania na poziomie KSNiO oraz bezpośrednio do przew. Sekcji PAN kol. Nasalskiego)
- udział w Kongresie „Kryzys uczelni – kryzys nauki – kryzys pracy. Diagnozy, postulaty, rozwiązania.” organizowanym przez KKHP w dniu 3 lutego 2015 roku z wystąpieniem pt. „Odpowiedzialność w kształceniu i nauce”,
- wsparcie akcji protestacyjnej branży górniczej oraz akcji protestacyjnej trzech central związkowych,
- kontakty z MNiSzW:
 - w dniu 21 kwietnia 2015 roku z min. prof. M. Ratajczakiem w sprawach: zasady podziału środków z rezerwy celowej poz. 40, ujętej w ustawie budżetowej na rok 2015 (Dz. U. z 2015 r. poz. 153), przeznaczonych na zwiększenie wynagrodzeń pracowników szkół wyższych, w tym zasady przeprowadzenia podwyżek w uczelniach publicznych w 2015 r. oraz naliczania odpisu na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych w 2015 r. w świetle Ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej w 2015 r. i analizie podwyżek wynagrodzeń pracowników w uczelniach publicznych przeprowadzonych w latach 2013-2014.
 - w dniu 28 grudnia 2015 roku z ministrem J. Gowinem – ustalenie spraw obejmowanych możliwą współpracą, a następnie współpraca z sekretarzem stanu prof. A. Bobko.
- bieżące reprezentowanie KSN na posiedzeniach Komisji Sejmowych, RGNiSzW, posiedzeniach plenarnych KRASP, a także udział w Forum Uniwersytetów, konferencjach „5 poziom – brakujące ogniwo?”, „Prawny model zatrudnienia nauczyciela akademickiego”.
- reprezentowanie NSZZ „S” w programach Inteligentny Rozwój i Polska Cyfrowa,
- udział w kampanii wyborczej Prezydenta RP (Poznań, pytania do kandydatów) oraz kampanii dotyczącej wyborów parlamentarnych (w dniu 12 czerwca 2015 roku spotkanie w Sejmie z klubem PiS AKO i KSN, spotkanie AKO w Łodzi, konwencja PiS),

- stanowisko w sprawie zapowiedzi działań KRASP dotyczących wyłączenia nauczycieli akademickich spod zapisów Kodeksu Pracy,
- akcje w sprawie Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych,
- wystąpienie z wnioskiem poparcia starań o przyznanie nagrody ministra,
- stanowiska dotyczące IB skierowane: do min. Wasiak w sprawie połączenia Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa z Instytutem Technologiczno-Przyrodniczym, do min. Ratajczaka w sprawie wysokości dotacji statutowej oraz do min. J. Gowina w sprawie polityki państwa w stosunku do IB, działania w sprawie zmian w ustawie o instytutach badawczych,
- działania związane z propozycjami zmian w ustawie o instytutach badawczych i w poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o IB,
- stałe kontakty i współdziałanie z Przewodniczącym i Komisją Polityki Naukowej Rady Głównej Instytutów Badawczych,
- wystąpienie do Ministra Środowiska z prośbą o spotkanie w sprawie działalności podległych instytutów,
- akcje medialne: wywiady w „Gazecie Prawnej”, „Forum Akademickim”, „Tygodniku Solidarność”, uruchomienie nowej strony KSN,
- podejmowanie działań dotyczących sprawy AWF w Katowicach: list z 27.01.2015 r. do Przew. PKA, Ministra NiSzw prof. L. Kolarskiej-Bobińskiej, min. prof. A. Bobko,
- działania w sprawie umowy TTIP,
- działania w kierunku opracowania nowej strony www KSN – zakończone wdrożeniem we wrześniu 2015 r.,
- współpraca z Komisją Rewizyjną w sprawach prowadzonych kontroli oraz jej problemów i działań bieżących.
- opiniowanie m. in.:
 - projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania pomocy publicznej *de minimis* za pośrednictwem NCBR,
 - projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy oraz ekwiwalent pieniężny,
 - projektu rozporządzenia w sprawie ogólnopolskiego wykazu nauczycieli akademickich i pracowników naukowych oraz w sprawie ogólnopolskiego wykazu studentów i doktorantów,
 - projektu rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadaniu tytułu....,
 - projektu rozporządzenia w sprawie organizacji wewnętrznej Konwentu Rzeczników oraz trybu realizacji zadań przez Konwent Rzeczników,
 - projektu rozporządzenia w sprawie warunków, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach,
 - projektu rozporządzenia w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków na naukę,
 - projektu rozporządzenia w sprawie podejmowania decyzji o wyrażaniu zgody na zwiększenie ogólnej liczby osób na studiach stacjonarnych,
 - projektu ustawy budżetowej na rok 2015 w zakresie nauki i szkolnictwa wyższego,
 - projektu rozporządzenia w sprawie kryteriów i trybu ubiegania się o nadanie statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego,
 - projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz innych ustaw,
 - projektu rozporządzenia w sprawie podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i uczelni niepublicznych,
 - projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie udzielania pomocy finansowej na centra badawczo-rozwojowe przedsiębiorców w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój, 2014-2020,
 - projektu rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie udzielania pomocy finansowej na tworzenie usług i aplikacji wykorzystujących e-usługi publiczne i informacje sektora publicznego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020,

- projektu rozporządzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w sprawie udzielania pomocy *de minimis* oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020,
- w sprawie finansowania studiów w zagranicznych uczelniach ze środków publicznych,
- projektu ustaw: budżetu oraz ustaw okołobudżetowych,
- dokumentu Prezydenta RP „Postulaty zmian zwiększających innowacyjność polskiej gospodarki”,
- projektu zmian w kryteriach oceny jednostek naukowych,
- projektów ustaw i rozporządzeń w sprawie ochrony zwierząt,
- projektu rozporządzenia w sprawie szczegółowych kryteriów i trybu oceny wniosków o przyznanie nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne,
- rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej,
- rozporządzenia w sprawie szczegółowych kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na inwestycje służące potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych,
- projektu budżetu państwa na rok 2016 w zakresie szkolnictwa wyższego i nauki oraz ustaw okołobudżetowych,
- zmian w programie „Studia dla wybitnych”,
- poselskiego projektu ustawy o instytutach badawczych,
- projektu ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych,
- projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, uwagi do art. 120,
- założeń do projektu budżetu na rok 2017 w działach „nauka” i „szkolnictwo wyższe”,
- projektu rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni publicznych,
- projektu ustawy budżetowej na rok 2017.
- projektu „Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”.

Działania podejmowane w ramach poszczególnych komisji Rady były opisane w poprzednim numerze „Wiadomości KSN”.

Red.

Wnioski końcowe:

Uważa się za niezbędne złożenie szczególnych podziękowań członkom KSN oraz wsparcia aktywności organów KSN, a w szczególności w zakresie:

- 1) prowadzonej polityki finansowej KSN,
- 2) działalności i reprezentowania KSN-u zarówno na zewnątrz Związku, jak i wobec innych jednostek organizacyjnych Związku,
- 3) opiniowania projektów aktów prawnych dotyczących sfery nauki i szkolnictwa wyższego,
- 4) podejmowania działań na rzecz poprawy warunków zatrudnienia oraz pracy i uprawnień pracowniczych,
- 5) podejmowania działań interwencyjnych,
- 6) organizacji szkoleń,
- 7) promocji działalności Sekcji na zewnątrz,
- 8) utrzymania kontaktów z międzynarodowymi organizacjami związkowymi.

Sporządził:

Przewodniczący KSN Bogusław Dołęga

INFORMACJA

z Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Poznań, 23 września 2016 r.

Panel Instytutu Badawcze

Podczas WZD KSN NSZZ „Solidarność” odbyło się spotkanie delegatów reprezentujących instytuty badawcze. W spotkaniu uczestniczył zaproszony przewodniczący Rady Głównej Instytutów Badawczych – prof. Leszek Rafalski. Uczestników obrad powitał kol. Jerzy Dudek – przewodniczący pionu KSN IB i zaproponował, aby obradom przewodniczył kol. Wojciech Grodzki.

Po zatwierdzeniu porządku obrad głos zabrał prof. L. Rafalski, który przedstawił działania realizowane przez RG IB w czasie poprzedniej i bieżącej kadencji. Szczególnie zwrócił uwagę na działania związane z nowelizacją ustawy o instytutach badawczych „Strategią na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” oraz wynikające z nich konsekwencje dla instytutów. W swojej wypowiedzi prof. L. Rafalski podziękował przedstawicielom KSN IB za równoległe działania w tej materii, skierowane do władz (Ministrów: Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rozwoju, Rodziny, Pracy i Pomocy Społecznej) oraz podczas posiedzeń Sejmowej Komisji Nauki, Edukacji i Młodzieży.

W kolejnym punkcie dyskutowano konsekwencje wprowadzenia nowelizacji ustawy o instytutach badawczych w odniesieniu do instytutów posiadających status państwowych instytutów badawczych (PIB). Wysłuchano informacji delegatów z tych instytutów (INiG, PIWet, IMGW, IUNG) na temat zmian dokonanych w następstwie wprowadzenia znowelizowanej ustawy (dyrekcje, rady naukowe etc.) oraz aktualnej sytuacji organizacji związkowych w tych instytutach.

W dalszej części obrad przeprowadzono dyskusję na temat „Założeń Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”, omawiając następujące problemy:

- wpływ strategii na organizację i finansowanie instytutów badawczych w poszczególnych branżach,
- propozycja powołania Narodowego Instytutu Technologicznego (NIT) z programem skoncentrowanym na sześciu technologiach horyzontalnych (nanotechnologie, zaawansowane materiały, biogospodarka, sensory, robotyka, sztuczna inteligencja *machine learning*, *Big Data*, Internet rzeczy),
- zasady organizacji i finansowania NIT oraz pozostałych instytutów badawczych. (w tym rola i organizacja NCN i NCBiR),
- szanse i zagrożenia wynikające z powołania Narodowego Instytutu Technologicznego dla instytutów wchodzących w skład NIT oraz pozostających poza strukturami NIT.

W dyskusji udział brali m.in. kol. kol. K.A. Siciński, Z. Żółkiewicz, W. Grodzki, B. Bogdańska, W. Kozdruń, A. Bortkiewicz, A. Perzyński, A. Staniek, J. Dudek, A. Skotnicka.

W dalszej części spotkania kol. J. Dudek przedstawił zakres dotychczasowych działań prezydium KSN IB w bieżącej kadencji, dokonując ich bilansu w odniesieniu do planu działań zatwierdzonego na WZD KSN IB w Skierniewicach.

Na zakończenie posiedzenia delegaci sporządzili projekty uchwał do zgłoszenia na WZD KSN, m.in. uchwały dotyczącej finansowania instytutów badawczych w zakresie działalności statutowej.

Jerzy Dudek

PROJEKTY UCHWAŁ, STANOWISK I WNIOSKÓW

Załączamy projekty dokumentów zgłoszonych w czasie obrad, które w głosowaniu sondażowym uzyskały zdecydowane poparcie delegatów WZD. Zachowujemy pierwotne tytuły tych dokumentów (uchwała, stanowisko, projekt) choć w istocie są to ze względów formalnych tylko wnioski, skierowane do rozpatrzenia przez Radę KSN.

Red.

Stanowisko Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie aktualnych prac dotyczących szkolnictwa wyższego Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, w ramach dialogu społecznego, odnosząc się do aktualnych prac w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki, wnosi Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz wyłonionym w konkursie Zespołom przygotowującym założenia do nowej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, następujące postulaty.

1. Szkolnictwu wyższemu w Polsce **potrzebna jest strategia rozwoju**, z realnym zabezpieczeniem finansowym ze strony budżetu państwa.
2. Domagamy się w nowej ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym ujęcia spraw pracowniczych, pominiętych przez Ministerstwo w warunkach konkursu.
3. Wiele instytutów i uczelni zadeklarowało wdrażanie Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu Postępowania przy Rekrutacji Pracowników Naukowych lub uzyskało certyfikat HR Excellence in Research. Inne czynią starania o ten certyfikat, co wiąże się z obowiązkiem **podjęcia działań w celu wdrożenia** zasad określonych w Karcie i Kodeksie poprzez zapewnienie w ustawie następujących aspektów:
 - stabilnego systemu rozwoju kariery akademickiej na wszystkich jej etapach,
 - procedur porównywalnych w skali międzynarodowej,
 - uznania wszystkich naukowców za profesjonalistów oraz ich równego traktowania,
 - elastyczności czasu pracy,
 - stabilnych warunków zatrudnienia,
 - atrakcyjnych warunków finansowania i wynagradzania,
 - ograniczenia nadmiaru obowiązków związanych z nauczaniem, szczególnie na wczesnych etapach kariery akademickiej.
4. Domagamy się zagwarantowania ustawowej możliwości **zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy w szkolnictwie wyższym**, pomiędzy reprezentatywnymi związkami zawodowymi a właściwym ministrem. Układ taki powinien zawierać przepisy dotyczące spraw pracowniczych i zgodnie z rekomendacją Komisji Europejskiej być wyrazem zasad Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu Postępowania przy Rekrutacji Pracowników Naukowych. Od właściwego rozwiązania spraw pracowniczych w sferze nauki i szkolnictwa wyższego w dużym stopniu zależy powodzenie „Strategii na rzecz odpowiedzialnego rozwoju” dla Polski. Ponadto uprościłoby to kontrolę Komisji Europejskiej przestrzegania zasad Karty i Kodeksu w zakresie: warunków pracy, przejrzystości procesów rekrutacji awansowanego opartego na kryterium osiągnięć zawodowych oraz rozwoju kariery zawodowej.

5. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” stoi na stanowisku, że uruchomienie potencjału, tkwiącego w środowisku nauki i szkolnictwa wyższego będzie możliwe, po **zmianie modelu awansu naukowego**, który powinien preferować pracę nad osiągnięciem wybitnych rezultatów naukowych, a nie ubieganie się o tytuły. Podstawę do prac nad ustawą powinny stanowić dokumenty opracowane w środowisku KSN:

- projekt ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 21 listopada 2000 roku, zgłoszony w Sejmie RP III kadencji jako sejmowy druk nr 2701, oraz
- projekt ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 8 maja 2003 roku, zgłoszony w Sejmie RP IV kadencji 31 marca 2004 roku jako sejmowy druk nr 2931, który uwzględnia nowelizację ustawy o szkolnictwie wyższym z roku 2000.
- Szczegółowe uzasadnienia proponowanych projektów znajdują się w wymienionych drukach sejmowych. Zdaniem KSN projekty te spełniają wymagania rekomendacji Komisji Europejskiej w sprawie Karty i Kodeksu.

Wnosimy, aby przyjąć, że:

- 5.1. Podstawową formą zatrudniania nauczycieli akademickich powinno być zatrudnianie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony lub na podstawie mianowania.
- 5.2. Nauczycieli akademickich zatrudnionych na podstawie umowy o pracę powinny obowiązywać ogólne zasady zatrudnienia, określone w Kodeksie Pracy. Dla tych nauczycieli akademickich, w szczególności młodych pracowników nauki, nie należy tworzyć odrębnych zasad zatrudnienia. Należy zlikwidować rotacyjne okresy zatrudnienia nauczycieli akademickich.
- 5.3. Rektor mógłby rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania przez nauczyciela akademickiego dwóch kolejnych ocen negatywnych, w odstępie co najmniej jednego roku.
- 5.4. Roczny wymiar zajęć dydaktycznych dla pracowników naukowo-dydaktycznych powinien wynosić od 120 do 210 godzin dydaktycznych.
- 5.5. Oceny wszystkich nauczycieli akademickich powinny być dokonywane nie częściej niż raz na cztery lata. W jednostkowych przypadkach można ją przeprowadzić dodatkowo na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony, po uzgodnieniu z reprezentatywnymi związkami zawodowymi działającymi w uczelni.
- 5.6. Naliczanie okresu zatrudnienia nauczyciela akademickiego na stanowisku asystenta lub adiunkta ulega zawieszeniu na czas wynikający z powierzenia mu zajęć dydaktycznych ponad górny ustawowy wymiar ich pensum dydaktycznego, stosownie do wymiaru i czasu tego przekroczenia.
- 5.7. Naliczanie okresu zatrudnienia nauczyciela akademickiego zawieszają się z dniem złożenia do właściwej jednostki organizacyjnej rozprawy doktorskiej lub wszczęcia postępowania habilitacyjnego przed Centralną Komisją ds. Stopni i Tytułu.
- 5.8. Za doświadczonego naukowca należy uznać naukowca o co najmniej czteroletnim stażu (w pełnym wymiarze czasowym) w obszarze badań naukowych, a także naukowca który posiada już stopień naukowy doktora, niezależnie od długości okresu, który poświęcił na zdobycie tego stopnia.
- 5.9. Poziom wynagrodzenie w szkolnictwie wyższym powinien być odnoszony do aktualnego średniego wynagrodzenia w kraju, a nie do umownej kwoty bazowej, w proporcjach wynagrodzeń: 3 (profesorowie): 2 (adiunkci): 1,25 (asystenci): 1,25 (inni pracownicy).
- 5.10. Naliczanie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (ZFŚS) powinno następować zgodnie z zapisami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w wysokości 6,5% wynagrodzenia wynikającego ze stosunku pracy.

- 5.11 Odpis na ZFŚS na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi na dany rok kalendarzowy 10% rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z art. 94 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.).
- 5.12. Do Prawa o szkolnictwie wyższym należy wprowadzić zapis: „Postępowanie dyscyplinarne wszczynają się w ciągu 2 tygodni od zawiadomienia pracodawcy o popełnieniu czynu mającego charakter działań mobbingowych. W przypadku potwierdzenia tych działań stosuje się karę nagany z pozbawieniem praw pełnienia funkcji kierowniczych w uczelniach na stałe”.
- 5.13. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego powinna być wyłaniana w sposób zapewniający jej pełną reprezentatywność spośród poszczególnych grup nauczycieli akademickich, pracowników nauki, doktorantów i studentów.

Zgłaszający:

Wojciech Pillich

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie odpowiednich zapisów w nowelizowanej ustawie
Prawo o szkolnictwie wyższym
Poznań, 23 - 24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę KSN do kontynuacji działań w sprawie odpowiednich zapisów i zmian artykułów w nowelizowanej ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, mających na celu przede wszystkim właściwy poziom finansowania badań, poprawę poziomu badań naukowych i dydaktyki, przejrzystość i jednolitość kryteriów zatrudnienia nauczycieli akademickich oraz sytuację młodej kadry naukowej.

Uzasadnienie

WZD KSN NSZZ „Solidarność” uważa, że główne zmiany ustawy powinny zmierzać do poprawy finansowania nauki i szkolnictwa wyższego. Zwracamy uwagę, że znajdujemy się na jednym z ostatnich miejsc wśród państw europejskich (0,28% PKB przy deklarowanej intencji przez Unię Europejską 2% PKB). W tej sytuacji grozi nam regres cywilizacyjny i kulturowy. Troska o zapewnienie odpowiednich warunków dla rozwoju polskiej nauki i dydaktyki powinna być priorytetem działań państwa, wynikającym wprost z ogólnonarodowego rozwoju i troski o młode pokolenie.

Należy także dążyć do przejrzystości i jednolitości kryteriów zatrudnienia nauczycieli akademickich oraz sformułowania jednoznacznych i sprawiedliwych parametrów oceny kadry naukowej. Ważne jest również dokonanie istotnych zmian w procesie przygotowania i obciążenia doktorantów obowiązkami dydaktycznymi.

Przemyslenia wymaga także podejście do problemu niżu demograficznego, który powinien stać się szansą na poprawę warunków kształcenia w uczelniach i korzystną zmianę relacji Mistrz–Uczeń, a nie jedynie zagrożeniem dla istnienia wielu uczelni. Niezrozumiałe jest wysuwanie na pierwszy plan jedynie kryteriów ekonomicznych, bez uwzględnienia jakości kształcenia. Prowadzi to bowiem do osłabienia wartości akademickich i traktowania uczelni jako przedsiębiorstwa edukacyjnego.

Wnioskodawca:

Ewa Żurawska, mandat nr 193

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie stawek za godziny ponadwymiarowe
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę KSN do podjęcia działań skutkujących wprowadzeniem minimalnych stawek wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe oraz maksymalnych stawek wynagrodzenia osobistego w szkolnictwie wyższym.

Uzasadnienie

Występują niezrozumiałe różnice w zakresie działania rozporządzenia MNiSzW dotyczącego stawek.

Zgłaszający:

Tadeusz Giza - mandat nr 33

Janusz Zajęcki – mandat nr 182

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie art. 120 w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę KSN do działań mających na celu wprowadzenie jednoznacznego zapisu artykułu 120 w Prawie o szkolnictwie wyższym, dotyczącego okresu zatrudnienia adiunktów.

Domagamy się dodania do art. 120, ust. 3 w brzmieniu: „Do okresu o którym mowa w ustępie 1, nie wlicza się okresu zatrudnienia przed dniem 1 października 2013 r. na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego”.

Wnioskodawca:

W. Grygierzec, mandat nr 39

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie przeliczników za godziny dydaktyczne
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę KSN do podjęcia działań w kierunku przywrócenia przelicznika 2,0 za godziny dydaktyczne realizowane w niedziele i święta oraz współczynnika 1,5 za godziny przepracowane w soboty.

Wnioskodawca:

Elżbieta Młynarczyk - mandat nr 101

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie komunikacji z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” upoważnia Radę KSN do wysłania listu do premier Beaty Szydło, ministra Jarosława Gowina i posła Ryszarda Terleckiego w sprawie konieczności informowania KSN nt. aktualnego stanu prac nad projektem Prawa o szkolnictwie wyższym, co umożliwiłoby właściwy tryb konsultacji ze społecznością akademicką.

Delegaci oczekiwali obecności przedstawiciela MNiSzW na WZD w Poznaniu – niestety bezskutecznie.

Wnioskodawca:

Elżbieta Młynarczyk – mandat nr 101

Stanowisko
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie zasad kategoryzacji instytutów badawczych i uczelni
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wnioskuje zmianę zasad kategoryzacji instytutów badawczych i uczelni oraz ocenę parametryczną prowadzoną w obszarze tematycznym danej grupy instytutów/uczelni.

Zgłaszający:

A. Staniek, mandat nr 154

Stanowisko
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie niektórych elementów strategii rozwoju
nauki i szkolnictwa wyższego
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oczekuje oparcia polityki władz państwowych wobec nauki i szkolnictwa wyższego na rzetelnych analizach stanu i poziomu finansowania, w szczególności spodziewamy się:

- pogłębionej oceny wysokości nakładów finansowych opartej na różnorodnych wskaźnikach, zwłaszcza uwzględnienia wskaźnika procentowego PKB w spójnych rodzajowo porównaniach,
- odniesienia osiągnięć do wysokości nakładów na naukę w ocenie efektywności publikacyjnej i patentowania,
- uwzględniania wyników rankingów dziedzinowych/kierunkowych w ocenie jakości kształcenia i badań naukowych szkół wyższych.

Oczekujemy przy tym:

- przeciwdziałania biurokracyzacji i postępującej autorytarności na różnych szczeblach kierowniczych, co jest sprzeczne z tradycją akademicką, sprzyja niegospodarności i postawom nieetycznym,
- zapewnienia właściwego stopnia stabilności finansowania i sytuacji pracowników naukowych z punktu widzenia efektywności działalności twórczej.

Uzasadnienie

Politykę dyskryminacji w finansowaniu nauki i szkół wyższych wielokrotnie uzasadniano, manipulując informacją. W szczególności w ostatnich latach maskowano rzeczywisty, zatrważająco niski poziom finansowania budżetowego bieżącej działalności przez doliczanie doraźnych funduszy pomocowych z UE, adresowanych na inwestycje mające nadrobić część zaległości infrastrukturalnych.

Nierzetelnie posługiwano się statystykami osiągnięć i wynikami rankingów międzynarodowych. Rankingi dziedzinowe/kierunkowe w ocenie jakości kształcenia i badań naukowych uważamy za bardziej miarodajne od tych, które dużą wagę przywiązują do takich kryteriów, jak np. liczba wypromowanych noblistów czy wielkość szkoły i obszerność kierunkowa. Uogólniano także patologie mające ograniczony zasięg oraz zjawiska zachodzące w wybranych rodzajach szkół. Dodatkowym efektem manipulacji dokonywanej przy aktywnym udziale części dziennikarzy, było niezasłużone podrywanie autorytetu całego środowiska akademickiego i naukowego w społeczeństwie. W połączeniu z niekorzystnymi warunkami płacy i pracy doprowadziło to trudności kadrowych i tzw. drenażu mózgow.

Należy wziąć pod uwagę, że pomimo niezadawalającej sumy publikacji i patentów Polska zajmuje wysoką pozycję w ocenie osiągnięć naukowo-badawczych opartej na wskaźniku liczby publikacji i patentów odniesionej do nakładów finansowych. Doceniając zatem potrzebę doskonalenia prawa o szkolnictwie wyższym i o nauce, uważamy, że rola tych przepisów jest pomocnicza, zaś pierwszorzędne znaczenie ma polityka w zakresie finansowania.

Andrzej Pfitzner, mandat nr 120

Stanowisko Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie badań stosowanych Poznań, 23-24.09.2016 r.

Mając na uwadze znaczenie innowacji dla rozwoju i konkurencyjności polskiej gospodarki, apelujemy do władz państwowych o znaczące zwiększenie dotacji budżetowej na badania stosowane w ramach projektów NCBiR.

Uzasadnienie

W krajach rozwiniętych zdecydowana większość wykazywanych w statystykach nakładów na naukę i badania ze środków niepublicznych to nakłady ponoszone przez przemysł we własnym zapleczu badawczo-rozwojowym. Jest to główne miejsce powstawania innowacji. Szkoły wyższe tylko w małym stopniu są beneficjentami tych środków, gdyż obowiązkiem uczelni jest publikowanie osiągnięć naukowo-badawczych, podczas gdy przemysł chroni je przed upowszechnianiem ze względu na konkurencyjność rynkową. Potencjalnie największym wkładem bezpośrednim uczelni i instytutów naukowych w tworzenie podstaw dla innowacji są badania stosowane, finansowane dotychczas w nieznacznym stopniu. Badania te są usytuowane między badaniami podstawowymi a wdrożeniami, charakteryzują się naturalnie większym niż inne projekty stopniem ryzyka, lecz mają największy potencjał innowacyjności.

Andrzej Pfitzner, mandat nr 120

Stanowisko
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie zwiększenia wysokości nakładów budżetowych
na naukę i szkolnictwo wyższe
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Traktując naukę i szkolnictwo wyższe jako decydujące o rozwoju cywilizacyjnym i gospodarczym Polski, Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, zwraca się do władz państwowych – Rządu, Sejmu i Senatu – z dramatycznym apelem o systematyczne, szybkie zwiększanie nakładów budżetowych na naukę i szkolnictwo wyższe, pozwalające w roku 2020 osiągnąć wskaźniki procentowe PKB określone w wytycznych Unii Europejskiej.

Uzasadnienie

Rozpoznawczym miernikiem polityki władz wobec poszczególnych obszarów działalności państwa jest proporcja nakładów budżetowych na poszczególne działy, wyrażona wskaźnikiem % PKB, co w analizach porównawczych zapewnia uwzględnienie zasobności kraju. Permanentne utrzymywanie w Polsce kilkakrotnie niższego wskaźnika nakładów na naukę i prawie dwukrotnie niższego na szkolnictwo wyższe niż w krajach rozwiniętych, z którymi porównujemy osiągnięcia i z którymi należy konkurować, świadczy o prowadzeniu dotychczas polityki dyskryminacji w tym obszarze. Przyniosło Polsce straty zarówno kadrowe, jak i materialne. „Dobra zmiana” polegająca na wnioskowanym wzroście finansowania jest dla rozwoju i bezpieczeństwa Polski niezbędna.

Zgłaszający:

Andrzej Pfitzner, mandat nr 120

Stanowisko
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie dotacji statutowej dla instytutów badawczych
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zwraca uwagę na krytyczną sytuację instytutów badawczych, szczególnie tych o statusie państwowych instytutów badawczych (PIB) oraz wielu innych jednostek naukowych, spowodowaną realnym spadkiem dotacji statutowej. W niektórych instytutach od roku 2010 dotacja statutowa uległa obniżeniu nawet o 40% przy zachowaniu tej samej wysokiej kategorii A; zdaniem ich dyrekcji konieczne będą znaczne zwolnienia pracowników i redukcje poszczególnych składników płac.

Równocześnie zwracamy uwagę na spadek dotacji statutowej w budżecie państwa, co doprowadzi do likwidacji części dobrych instytutów badawczych, które nie są w stanie zniwelować skutków tego spadku. Stanowczo protestujemy przeciw takiej polityce i wnosimy o pilne działanie poprawiające sytuację. Zalecamy podjęcie rozmów delegacji Krajowej Sekcji Nauki z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Zgłaszający:

J. Dudek, mandat nr 25

W. Kozdruń, mandat nr 70

E. Malec, mandat nr 93

A. Perzyński, mandat nr 118

K. A. Siciński, mandat nr 144

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie obserwatora prac Rady
z ramienia pionu instytutów badawczych
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” desygnuje kol. Irenę Witosławską (Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych) na obserwatora w Radzie KSN, uczestniczącego w pracach Rady z głosem doradczym.

Zgłaszający: kuria (delegaci) Instytutów Badawczych

Projekt uchwały został wycofany przez wnioskodawców.

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie współdziałania ze studentami
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zaleca na szczeblu krajowym i uczelnianym pogłębienie współdziałania ze studentami, a w szczególności z organizacjami studenckimi. WZD KSN proponuje także wypracowanie, w uzgodnieniu z Komisją Krajową, form współdziałania ze studentami polskich uczelni.

Zgłaszający:

Janusz Sobieszczęński, mandat nr 150

Wniosek
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie mobbingu
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wnosi do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” o podjęcie, w trybie pilnym, działań mających na celu zakwalifikowanie czynów mających znamiona mobbingu jako przestępstwa – rozpoznanego lub procedowanego. Taki zapis powinien ukazać się we wszystkich stosownych aktach prawnych.

Zgłaszający:

Danuta Jarosz, mandat nr 53

Elżbieta Zych-Twardowska, mandat nr 190

Stanowisko
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie upoważnienia Rady KSN do powołania zespołu
ds. zmian w regulaminie KSN
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” upoważnia Radę Sekcji do powołania zespołu, który przygotowuje zmiany w regulaminie KSN w celu przedstawienia na najbliższym Walnym Zebraniu Delegatów KSN.

Zgłaszający:

B. Dołęga, mandat nr 23

Stanowisko
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie powołania forum współpracy
organizacji zrzeszonych w KSN
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” popiera powołanie elektronicznego forum współpracy zrzeszonych w KSN organizacji. Uczestniczyliby w nim wszyscy delegaci na WZD Krajowej Sekcji Nauki, a forum byłoby poświęcone współpracy w projektach badawczych i badawczo-rozwojowych.

Zgłaszający:

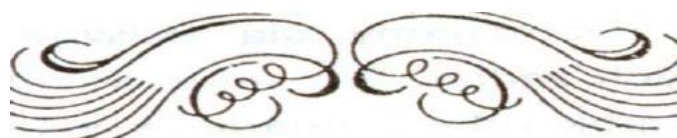
Kazimierz A. Siciński, mandat nr 144

Uchwała
Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie regulaminu obrad WZD KSN
Poznań, 23-24.09.2016 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę Sekcji do powołania zespołu roboczego, którego zadaniem będzie opracowanie propozycji nowego regulaminu obrad WZD KSN.

Zgłaszający:

- Janusz Orkisz, mandat nr 115

Migawki zjazdowe

Komisja Mandatowo-Wyborcza oraz organizatorzy WZD dbają o wydanie mandatów i materiałów zjazdowych

Przewodniczący KSN Bogusław Dołęga „uruchamia” obrady

Przewodniczący KZ PW Józef Bancewicz wita delegatów w imieniu gospodarzy

Przemawiają przewodniczący Rady Głównej IB prof. Leszek Rafalski i przewodniczący Sekretariatu Nauki i Oświaty Ryszard Proksa

i stanowisk
Delegaci na sali obrad

Taki piękny dzień, no ale trzeba wracać na obrady

Obrady w panelu Instytutów Badawczych
i uroczysta kolacja w sobotę, po zakończeniu obrad

Fot.: J.Dudek i J.S.

KONFERENCJA AKADEMICKICH SZKÓŁ POLSKICH

Uchwała Prezydium KRASP

z dnia 13 września 2016 r.

w sprawie konieczności wyraźnego zwiększenia poziomu finansowania nauki i szkolnictwa wyższego z budżetu państwa

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich deklaruje wolę aktywnego udziału środowiska polskich uczelni akademickich w procesie wprowadzania zmian na rzecz przyspieszania rozwoju naszego kraju i umacniania jego pozycji międzynarodowej.

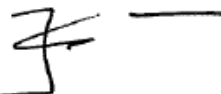
Zmiany takie muszą być oparte na wykorzystaniu potencjału polskiej nauki. Wymaga to odpowiedniego wsparcia instytucji prowadzących badania. Poziom finansowania nauki z budżetu państwa – mierzony wysokością nakładów przeznaczanych na badania odniesioną do PKB – lokuje Polskę na jednym z ostatnich miejsc w Europie. Mimo tak niskiego poziomu finansowania uczelnie i inne instytucje naukowe w naszym kraju – m.in. dzięki środkom pozyskanym z funduszy europejskich – nieustannie się reformują i wyraźnie zmieniały swoje oblicze, stając się nowoczesnymi i konkurencyjnymi ośrodkami, tworzącymi dobre warunki do prowadzenia badań.

Pełne wykorzystanie stworzonych w ten sposób możliwości wymaga jednak znacznie wyższego niż dotąd wsparcia finansowego. W ostatnich latach wielu polskich naukowców wyjechało za granicę w poszukiwaniu lepszych warunków zatrudnienia. Dotyczy to zwłaszcza najzdolniejszych młodych naukowców. Dobrze wykształceni w naszych uczelniach, osiągają sukcesy w ośrodkach zagranicznych, przyczyniając się do rozwoju i umacniania pozycji konkurencyjnej innych krajów. Zjawiska tego, zagrażającego planom modernizacji polskiej gospodarki poprzez innowacje, nie da się odwrócić bez systematycznego i znaczącego zwiększania nakładów na badania naukowe prowadzone w naszym kraju.

Polska zobowiązała się wobec Komisji Europejskiej, że do roku 2020 nakłady na naukę wzrosną do poziomu 1,7 % PKB. W przyjętym przez Radę Ministrów *Planie na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju* sformułowano jeszcze ambitniejszy cel - wzrost nakładów na naukę do poziomu 2 % PKB. Ufamy, że założenia te są wyrazem słusznego przekonania, że tylko właściwe wykorzystanie potencjału polskiej nauki może stworzyć „masę krytyczną” innowacji służących modernizacji naszego kraju i zapewniających jego przyspieszony rozwój. Celów rozwojowych nie da się też osiągnąć bez dodatkowego finansowania szkolnictwa wyższego, docelowo do przynajmniej 1 % PKB środków budżetowych, nauka i szkolnictwo wyższe są bowiem ze sobą nierozzerwalnie powiązane, a jakość kształcenia warunkuje jakość badań w takim samym stopniu, jak jakość badań warunkuje jakość kształcenia.

Zwracamy się zatem do Rządu i Parlamentu Rzeczypospolitej Polskiej z apelem o zdecydowane zwiększenie – w porównaniu z rokiem 2016 – nakładów przeznaczonych na finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego, tak aby stworzyć realną możliwość osiągnięcia celów sformułowanych w *Planie na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju*.

Przewodniczący KRASP

prof. dr hab. inż. Jan Szmidt

OD KOMISJI ZAKŁADOWYCH I OPRACOWANIA NADESŁANE

Załączone tu Stanowisko Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Warszawskiego zostało z pismami przewodnimi skierowane przez Komisję Zakładową do pani premier Beaty Szydło oraz do przewodniczącego KK NSZ „Solidarność” Piotra Dudy. Red.

**Komisja Zakładowa
Uniwersytetu Warszawskiego**

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel./fax: 55 24 026; 55 20 372

Stanowisko Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”

Uniwersytetu Warszawskiego z Dnia 22.07.2016 r.

Stanowisko Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” UW
w sprawie zwiększenia nakładów na naukę w budżecie 2017 roku
z dnia 22 lipca 2016 roku.

NSZZ „Solidarność” od dawna wskazywała, iż dla rozwoju Polski i włączenia się jej w innowacyjną gospodarkę światową, niezbędny jest znaczący wzrost nakładów na badania naukowe w naszym kraju. Plan na rzecz odpowiedzialnego rozwoju Premiera Morawieckiego wpisuje się w ten sposób myślenia o przyszłości Polski. Poprawa innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki jest integralnie związana z inwestowaniem w badania naukowe, a to wymaga systematycznego wzrostu nakładów budżetowych. W 2016 roku w budżecie państwa przeznaczona jest jedynie 0,28% PKB na finansowanie nauki (nie licząc środków na badania stricte obronne). Przez Premiera Morawieckiego jest deklarowane 1,6% PKB w 2020 roku. Zwiększanie nakładów w latach 2016-2020 o co najmniej dwa miliardy złotych rocznie pozwoli osiągnąć przynajmniej 0,7% PKB, co wydaje się być absolutnym minimum, a i tak w stosunku do planu Premiera Morawieckiego wynosi zaledwie połowę.

0,28% PKB na finansowanie nauki jest najniższym poziomem przeznaczanych środków budżetowych na tę sferę od ponad 30 lat. Niezbędne są więc natychmiastowe działania na rzecz poprawienia tej sytuacji. Budżet planowany na naukę należałoby zwiększać w 2017 roku i w latach następnych o 0,15% PKB. **Rozumiejac jednak wszystkie uwarunkowania związane z konstrukcją budżetu państwa, popieramy starania kierownictwa MNiSW o zwiększenie w roku przyszłym planowanej na ten cel kwoty o 700 mln złotych jako absolutne minimum.**

Regres finansowania polskiej nauki (i szkolnictwa wyższego) jest poważnym zagrożeniem rozwoju gospodarczego i postępu cywilizacyjnego naszego kraju oraz realizacji rozwojowego planu Premiera Morawieckiego.

Z upoważnienia Komisji Zakładowej
NSZZ „Solidarność” UW

Przewodniczący

Ryszard Zieliński

Gospodarka oparta na wiedzy

Hasło „gospodarka oparta na wiedzy” zostało uznane za główny paradygmat gwarantujący rozwój kraju. Motorem napędzającym rozwój mają być innowacje. Do Polski w ostatnich latach napłynęły duże unijne środki na innowacje. Należy zapytać: jak zostały spożytkowane?

Opublikowane zostały rankingi innowacyjności poszczególnych krajów, w szczególności „Bloomberg Ranking”, w którym oceniano przede wszystkim warunki, jakie dany kraj tworzy dla innowacji.

W tym rankingu szacowano:

- wydatki na badania naukowe, liczone jako procent PKB (z wagą 20%);
- produktywność, liczoną jako PKB przypadający na 1 osobę pracującą (z wagą 20%);
- wysycenie gospodarki przedsiębiorstwami wysokich technologii (z wagą 20%);
- potencjał badawczy, liczony jako procent naukowców ze stopniem co najmniej doktora w stosunku do całej populacji (z wagą 20%);
- zdolność produkcyjną, liczoną jako wartość dodana przechodząca z produkcji przemysłowej (z wagą 10%);
- aktywność patentową, liczoną jako liczba zgłoszeń patentowych na 1 mln mieszkańców i 1 mln USD wydanych na badania naukowe.

Z 50 krajów sklasyfikowanych w 2015 roku w skali punktowej od 1 do 100, Polska znalazła się na 25. pozycji, uzyskując 73,51 pkt. Z naszego regionu wyżej sklasyfikowana została Rosja – na 14. pozycji (80,96 pkt). Najwyżej w rankingu sklasyfikowana została Korea Południowa, uzyskując 96,30 pkt, i kolejno: Japonia – 90,58 pkt, Niemcy – 88,41 pkt, Finlandia – 88,38 pkt i Izrael – 86,97 pkt.

Pozostałe kraje z naszego regionu zajęły odpowiednio miejsca: Słowenia – 26. uzyskując 73,50 pkt, Republika Czeska – 31. pozycja i 68,26 pkt, Węgry – 32. pozycja i 65,37 pkt, Słowacja – 42. pozycja i 58,97 pkt, Litwa – 43. pozycja i 57,94 pkt. Warto dodać, że w 2014 roku Polska znajdowała się na 24. miejscu.

Należy odnotować, że w zakresie poziomu finansowania badań Polska zajęła dopiero 36. pozycję w świecie, co znacząco obniżyło jej ogólną pozycję w rankingu. Zaskoczeniem dla mnie jest również niska 37. pozycja pod względem liczebności kadry naukowo-badawczej w stosunku do całej populacji.

Gorzej Polska wypada w rankingu sporządzonym w 2015 roku przez World Intellectual Property Organisation. W tym rankingu zajęliśmy 46. miejsce, uzyskując 40,16 pkt. Z naszego regionu wyżej sklasyfikowane zostały: Estonia na 23. pozycji (52,81 pkt), Republika Czeska na 24. pozycji (51,32 pkt), Słowenia na 28. pozycji (48,49 pkt), Łotwa na 33. pozycji (43,00 pkt), Słowacja na 36. pozycji (42,99 pkt), Litwa na 38. pozycji (42,26 pkt), Bułgaria na 39. pozycji (42,16 pkt), Chorwacja na 40. pozycji (41,70 pkt) i Mołdawia na 44. pozycji (40,53 pkt).

Eurostat opublikował również ranking innowacyjności krajów Unii Europejskiej. Także w tym rankingu (dane za 2013 i 2014 rok) Polska zaliczana jest do najmniej innowacyjnych krajów. Gorzej wypadły tylko Rumunia, Łotwa i Bułgaria. Jeszcze gorzej wypadła Polska pod względem eko-innowacji – niżej od nas znalazła się tylko Bułgaria (dane za 2013 i 2014 rok). Ten ranking pokrywa się z liczbą naukowców przypadających na 1 mln mieszkańców: tutaj także zajmujemy trzecie miejsce od końca, przed Bułgarią i Rumunią. Jeszcze gorzej, bo na ostatnim miejscu, wypada Polska pod względem co najmniej trzymiesięcznych staży postdoktoranckich.

W kreowaniu innowacyjności społeczeństwa ważną rolę odgrywa nauka, która z jednej strony wytwarza nowe technologie, z drugiej strony badania uprawiane na uczelniach wyższych wpływają na wyrabianie u pracowników umiejętności

twórczych. Te zaś odgrywają istotną rolę w kształtowaniu kreatywnych, a więc proinnowacyjnych postaw.

Powszechnie uznawaną miarą innowacyjności nauki jest liczba patentów zgłaszanych przez zespoły naukowe. W rankingach przyjmuje się trzy miary:

- liczba dokonanych zgłoszeń lub uzyskanych patentów przypadająca na 1 mln USD zainwestowanych w badania;
- liczba dokonanych zgłoszeń lub uzyskanych patentów przypadająca na 1 mln mieszkańców danego kraju;
- liczba dokonanych zgłoszeń lub uzyskanych patentów przypadająca na 1 mln USD PKB.

Najlepiej Polska wypada w efektywności badań naukowych w przeliczeniu na zainwestowane w badania pieniądze. W tym rankingu Polska w 2011 roku zajęła 3. miejsce, uzyskując 3,2 patentu na 1 mln USD zainwestowanych w badania.

Na pierwszym miejscu znajduje się Korea Południowa, uzyskując 3,7 patentu, a na drugim miejscu Chiny uzyskując 3,5 patentu. Jest to świetny wynik z punktu widzenia efektywności wykorzystania nakładów na badania. W przeliczeniu na liczbę patentów przypadających na 1 mln mieszkańców Polska klasyfikuje się dużo gorzej, bo aż na 29. pozycji. Lepiej od Polski z naszego regionu wypadają Słowenia (18.), Chorwacja (26.), Węgry (27.) i Republika Czeska (28. miejsce). Przy przeliczaniu liczby zgłoszeń patentowych na 1 mln USD PKB Polska zajmuje 24. miejsce. Te dane oznaczają, że pomimo wysokiej efektywności w wykorzystaniu nakładów na badania, Polska zajmuje nienajlepsze miejsce. Przyczyny należy doszukiwać się w wielkości tych nakładów, które w przeliczeniu na PKB są najniższe w Europie.

Tak więc to nie niska sprawność ludzi nauki, ale żałośnie niskie nakłady na badania decydują o mizernej pozycji Polski w rankingu innowacyjności.

Truizmem jest stwierdzenie, że innowacyjność zdecyduje o rozwoju kraju. Jednak sposób finansowania badań naukowych w Polsce nie napawa optymizmem. O ile to, że nakłady na badania naukowe w Polsce liczone jako procent PKB należą do najniższych w Europie (i w świecie) jest powszechnie znane, to dużym zaskoczeniem jest dla mnie stwierdzenie, że również liczba pracowników naukowych ze stopniem co najmniej doktora, liczona jako procent populacji, należy także do najniższych – zajęliśmy 39. miejsce (dane z 2012 roku) z liczbą 1753 naukowców na 1 mln mieszkańców. Lepszą pozycję od Polski zajmuje większość krajów w Europie Wschodniej, np. Słowenia zajmuje 14. miejsce z liczbą 4397 naukowców, Estonia – 22. miejsce z liczbą 3540 naukowców, Republika Czeska – 26. miejsce z liczbą 3111 naukowców, Rosja – 27. miejsce z liczbą 3096 naukowców, Słowacja – 29. miejsce z liczbą 2804 naukowców, Litwa – 31. miejsce z liczbą 2649 naukowców, Węgry – 32. miejsce z liczbą 2389 naukowców, Łotwa – 35. miejsce z liczbą 1894 naukowców. Do czołówki należą Finlandia, Islandia, Dania, Izrael – mające odpowiednio 7482, 7012, 6730, 6602 naukowców na 1 mln mieszkańców.

Jeśli weźmiemy pod uwagę, że także w produktywności naukowej, mierzonej liczbą publikacji, Polska plasuje się na dobrej pozycji, to można stwierdzić, że potencjał naukowy Polski, będący zapleczem dla innowacji, jest całkiem przyzwoity. Przyczyny słabej pozycji w innowacyjności należy zatem dopatrywać się przede wszystkim w obszarze działalności gospodarczej, np. przemysł praktycznie nie partycypuje w finansowaniu badań rozwojowych.

Wymienione zapóźnienia spowodowane zostały przez rabunkową transformację naszej gospodarki po 1989 roku, kiedy to nieodpowiedzialnie zlikwidowano całe gałęzie przemysłu. W wyniku tego Polska stała się podobna do krajów kolonialnych, dostarczając, przede wszystkim tanich, najniżej opłacanych w Europie pracowników.

TROCHĘ HISTORII

Życiorysy Danuty Heleny Siedzikówny ps. „Inka” i Feliksa Selmanowicza ps. „Zagończyk”

Przedruk z: https://pl.wikipedia.org/wiki/Danuta_Siedzikówna
i https://pl.wikipedia.org/wiki/Feliks_Selmanowicz

Danuta Helena Siedzikówna ps. „Inka”

Danuta Siedzikówna była córką Wacława Siedzika i Eugenii z Tymińskich herbu Prus III. Ojciec, leśniczy, został wywieziony przez Sowietów do łagru 10 lutego 1940 roku w ramach pierwszej wielkiej wywózki mieszkańców Kresów na Wschód. Stamtąd przedostał się do nowo formowanej Armii Andersa. Zmarł w czerwcu 1943 roku w Teheranie. Matka, za współpracę z polskim podziemiem, została aresztowana i 16, 17 lub 18 września 1943 roku zamordowana przez gestapo w lesie pod Białymstokiem.

Uczyła się w szkole powszechnej w Narewce, a podczas wojny w szkole sióstr salezjanek w Różanymstoku k. Dąbrowy Białostockiej. Po zamordowaniu przez gestapo jej matki, razem z siostrą Wiesławą wstąpiła do AK (przysięgę złożyła w grudniu 1943 roku lub na początku 1944 roku), gdzie odbyła szkolenie medyczne. Po przejściu frontu podjęła pracę kancelistki w nadleśnictwie Hajnówka. Wraz z innymi pracownikami nadleśnictwa została w czerwcu 1945 roku aresztowana za współpracę z antykomunistycznym podziemiem przez grupę NKWD-UB (działającą z polecenia zastępcy szefa WUBP w Białymstoku, Eliasza Kotona). Została uwolniona z konwoju przez operujący na tym terenie patrol wileńskiej AK Stanisława Wołonceja „Konusa” (podkomendnych „Łupaszki”), następnie jako sanitariuszka podjęła służbę w oddziale „Konusa”, a potem w szwadronach por. Jana Mazura „Piasta” i por. Mariana Plucińskiego „Mściśława”. Przez krótki czas jej przełożonym był także por. Leon Beynar „Nowina”, zastępca „Łupaszki”,

znany później jako Paweł Jasienica. Danuta Siedzikówna przybrała wówczas pseudonim „Inka”.

Na przełomie 1945/1946, zaopatrzona w dokumenty na nazwisko Danuta Obuchowicz, podjęła pracę w nadleśnictwie Miłomłyn w powiecie ostródzkim. Wczesną wiosną 1946 nawiązała kontakt z ppor. Zdzisławem Badochą „Żelaznym”, dowódcą jednego ze szwadronów „Łupaszki”. Po śmierci „Żelaznego”, zabitego podczas obławy UB 28 czerwca 1946 roku, została wysłana przez jego następcę, ppor. Olgerda Christę „Leszka” po zaopatrzenie medyczne do Gdańska. Tam, rankiem 20 lipca 1946 roku, w mieszkaniu przy ul. Wróblewskiego 7 we Wrzeszczu, w jednym z lokali kontaktowych V Brygady Wileńskiej, których adresy zdradziła ujęta wcześniej przez bezpiekę Regina Żylińska-Mordas, łączniczka Szendzielarza, która poszła na współpracę z UB, „Inka” została aresztowana. Została umieszczona w pawilonie V więzienia w Gdańsku jako więzień specjalny. W śledztwie (kierowanym przez naczelnika Wydziału III WUBP w Gdańsku Jana Wołkowa i kierownika Wydziału Śledczego WUBP Józefa Bika) była bita i poniżana; mimo to odmówiła składania zeznań obciążających członków brygad wileńskich AK. Została skazana na śmierć 3 sierpnia przez sąd kierowany przez mjra Adama Gajewskiego i zastrzelona przez dowódcę plutonu egzekucyjnego ppor. Franciszka Sawickiego 28 sierpnia 1946 roku, wraz z Feliksem Selmanowiczem ps. „Zagończyk”, w więzieniu przy ul. Kurkowej w Gdańsku, w obecności prokuratora wojskowego Wiktora Suchockiego i zastępcy naczelnika więzienia w Gdańsku Alojzego Nowickiego. Według relacji przymusowego świadka egzekucji, ks. Mariana Prusaka, ostatnimi słowami „Inki” było: *Niech żyje Polska! Niech żyje „Łupaszko”!*

Miejsce pochówku do 2014 roku było nieznane. We wrześniu tego roku, w ramach prac zespołu ds. poszukiwań nieznanymi miejsc pochówku ofiar terroru komunistycznego IPN, na Cmentarzu Garnizonowym w Gdańsku odnaleziono nieoznaczony grób, w którym prawdopodobnie spoczywają szczątki Danuty Siedzikówny oraz rozstrzelanego z nią Feliksa Selmanowicza ps. „Zagończyk”. W odniesieniu do Danuty Siedzikówny informacja ta została ostatecznie potwierdzona 1 marca 2015 roku.

Feliks Selmanowicz ps. „Zagończyk”,

Młodszy syn Franciszka i Anny z Zacharewiczów. Ukończył pięć klas gimnazjum. Razem z bratem brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej z 1920 roku jako ochotnik. W latach 1921-1923 był związany z Oddziałem II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego (wywiad wojskowy). W 1923 roku przeszedł do cywila w stopniu sierżanta. Pracował jako pracownik biurowy. Ożenił się z Apolonią ze Skoczaków, z którą miał syna Feliksa, małżeństwo wkrótce się rozpadło. W późniejszym czasie prawdopodobnie miał również córkę Reginę, której matka oraz losy są nieznane.

Zmobilizowany ponownie 25 sierpnia 1939 roku, został przydzielony do Korpusu Ochrony Pogranicza Pułk „Wilno”. Brał czynny udział w walkach obronnych przeciw Armii Czerwonej. Po ich zakończeniu został internowany przez władze litewskie. Szybko zbiegł z obozu internowania i powrócił do Wilna. Tam nawiązał kontakt z konspiracją, najprawdopodobniej z organizacją „Koła Pułkowe”. Został aresztowany przez policję litewską w 1940 r. za udział w konspiracji, lecz po dwunastu tygodniach zwolniono go z powodu braku dowodów. Od chwili zwolnienia ukrywał się, korzystając z fałszywych dokumentów.

W styczniu 1944 roku odkomenderowany został do 3. Wileńskiej Brygady AK por. Gracjana Fróga „Szczerbca”, a następnie został przeniesiony do 5. Wileńskiej Brygady AK mjr. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki”, gdzie pełnił funkcję zastępcy dowódcy plutonu. Dał się poznać jako surowy, lecz sprawiedliwy dowódca. Wkrótce też został awansowany do stopnia podporucznika czasu wojny. W czasie walk był dwukrotnie ranny. W maju 1944 roku objął dowództwo kompanii w 4. Wileńskiej Brygadzie ppor. Longina Wojciechowskiego „Ronina”. Funkcję tę pełnił do rozbrojenia brygady przez wojska sowieckie 18 lipca 1944 roku.

Po rozbrojeniu podzielił los innych żołnierzy. Był internowany w Kałudze, skąd udało mu się zbiec 20 kwietnia 1945 roku i przedostać się do Wilna. Nawiązał tam kontakt z pozostałą siatką konspiracyjną i przy jej pomocy wyjechał w październiku 1945 roku transportem repatriacyjnym do Polski.

Na przełomie lat 1945/1946 nawiązał kontakt z mjr. „Łupaszką”. W odtwarzanej na Pomorzu 5. Wileńskiej Brygadzie AK objął dowództwo pięcioosobowego samodzielnego patrolu bojowo-dywersyjnego na okręg gdańsko-olsztyński, który miał zdobywać środki na działalność organizacyjną. Od marca do czerwca 1946 roku oddział ten dokonał szeregu akcji m.in. w Gdańsku, Sopocie, Olsztynie, Tczewie, zdobywając broń oraz gotówkę, która przekazana została oddziałowi „Łupaszki”. Wydał też ulotkę skierowaną do żołnierzy wojska polskiego w nakładzie 900 egzemplarzy. Fragment ulotki przypisywany „Zagończykowi”:

“... Nakazuję: Oficerowie, podoficerowie, Ułani Zaniemieńscy. Bądźcie CZWARTAKAMI!!! ...”

Został aresztowany 17 lipca 1946 roku w Sopocie i osadzony w miejscowym więzieniu. Miesiąc później Wojskowy Sąd Rejonowy w Gdańsku pod przewodnictwem mjr. Adama Gajewskiego skazał go na karę śmierci, utratę praw obywatelskich i praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia. Prośba o łaskę została odrzucona. Prawdopodobnie wyrok został wykonany przed jej rozpatrzeniem. Egzekucja odbyła się w piwnicy gdańskiego więzienia 28 sierpnia 1946 roku. Razem z nim stracona została Danuta Siedzikówna „Inka” (wyrok na obojgu wykonał ppor. Franciszek Sawicki, dowódca plutonu egzekucyjnego). Zanim padły strzały, obydwoje zdążyli krzyknąć: Niech żyje Polska!

Pochowany został na gdańskim cmentarzu garnizonowym.

W 1997 roku postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku wyrok śmierci został unieważniony.

8 stycznia 2015 roku IPN podał informację o prawdopodobnym zlokalizowaniu szczątków Feliksa Selmanowicza.

WYBRANE WYDARZENIA

Sierpień 2016

5 sierpnia. Na stadionie „Maracana” w Rio de Janeiro uroczystie otwarto Igrzyska Olimpijskie.

11 sierpnia. Trybunał Konstytucyjny uznał część artykułów nowej ustawy o Trybunale Konstytucyjnym za niekonstytucyjne. Trybunał rozpatrywał ustawę na posiedzeniu niejawnym i w składzie 12-osobowym (powinno być 13 sędziów). Mamy kolejne zapętlenie.

15 sierpnia. Święto Wojska Polskiego. 15 sierpnia 1920 roku wojska polskie przejęły inicjatywę w toczącej się bitwie z wojskami bolszewickimi. Rozpoczęło się kontrnatarcie, które doprowadziło do pokonania wojsk bolszewickich i przerwaniu ich marszu przez Europę. W 1923 roku dzień 15 sierpnia ustanowiono Świętem Żołnierza Polskiego. Obecne święto jest więc kontynuacją tamtej decyzji, upamiętniającej zwycięstwo oręża polskiego i wysiłek całego społeczeństwa w obronie odzyskanej niepodległości. W wielu miastach Polski odbyły się uroczystości i spotkania wojska ze społeczeństwem. W Warszawie zaprezentowano współczesne uzbrojenie naszego wojska. Odbyła się także defilada z udziałem grup rekonstrukcyjnych w strojach wojskowych z minionych wieków.

Fot. J.S.

Działo samobieżne

Husaria na tle współczesnych wozów bojowych

Helikoptery zlatują się do latarni.

22 sierpnia. ^{Zakończyły się Igrzyska Olimpijskie.} ^{Dzieci opanowały ciężki czołg „Abrams”} Zdobyliśmy 2 złote medale, 3 srebrne i 6 brązowych. W punktacji medalowej jesteśmy na 33 miejscu. Złote medale osiągnęli: Anita Włodarczyk w rzucie młotem oraz Magdalena Fularczyk i Natalia Madaj w dwójkach podwójnych (wioślarstwo). Srebrne: Maja Włoszczowska (kolarstwo górskie), Marta Walczykiewicz (kajakarstwo) i Piotr Małachowski (rzut dyskiem).

Przed igrzyskami nadzieje medalowe zwiększały się z dnia na dzień. Mówiono nawet o 20 medalach. Tym razem nasi reprezentanci wywalczyli łącznie 11 medali, a więc o jeden więcej w porównaniu z poprzednią olimpiadą. Przykrym dla Polski zdarzeniem było wykrycie stosowania środków dopingujących przez dwóch polskich zawodników podnoszących ciężary.

22 sierpnia. Na wysepce Ventotene, koło Neapolu, spotkali się przywódcy Włoch, Francji i Niemiec. Omawiano aktualną sytuację po decyzji obywateli Wielkiej Brytanii i dyskutowano nad nowym impulsem do pogłębienia integracji europejskiej.

24 sierpnia. Trzęsienie ziemi w środkowej Italii. Jedno z miasteczek zostało prawie w całości zniszczone.

25 sierpnia. W Dubrowniku spotykali się przywódcy 12 państw Europy Środkowej i Wschodniej, z obszaru od Bałtyku do Adriatyku po Morze Czarne. Główne ustalenia mają dotyczyć współpracy w zakresie energetyki i transportu.

W Rosji zarządzoano wielkie sprawdzanie gotowości bojowej armii.

Z wizytą do Polski przyjechała kanclerz Niemiec, Angela Merkel. Tu spotkała się nie tylko z panią premier Beatą Szydło, ale i z premierami państw Grupy Wyszehradzkiej – Czech, Słowacji i Węgier. Przewidywany cel wizyty to omówienie sytuacji po Brexicie i reformy wspólnoty europejskiej.

27 sierpnia W Gdańsku pochowano uroczyste prochy Danuty Heleny Siedzikówny ps. „Inka” i Feliksa Selmanowicza ps. „Zagończyk”.

Komentarz J.S. W rozmowie powiedziałem: „To dobrze o nas świadczy, że po 70 latach doprowadzono do godnego pochówku „Inki” i „Zagończyka”. Mój rozmówca odpowiedział „Starzło się wielu, ale wielu starzło się im utrudnić spełnienie tej powinności”. Dlaczego?

30 sierpnia. Obchody 36 rocznicy Sierpnia 80 i powstania NSZZ „Solidarność”.

Wrzesień 2016

1 września. Tragiczna rocznica. W tym dniu, w 1939 roku Niemcy wkraczą do Polski. To początek II wojny światowej. 17 września tegoż roku wojska sowieckie przekraczają, na całej długości, wschodnią granicę Polski. Osamotniona Polska nie ma

szans na zorganizowanie skutecznej obrony przed nacierającymi z dwóch stron nieprzyjacielskimi wojskami.

14 września. Parlament Unii Europejskiej przyjął krytyczną rezolucję w sprawie sytuacji w Polsce. Wyraża się zaniepokojenie, że paraliż Trybunału Konstytucyjnego w Polsce zagraża demokracji oraz prawom człowieka i praworządności. Wzywa się polski rząd do przestrzegania, opublikowania i pełnego oraz bezwzględnego wykonania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 marca 2016 r. oraz do wykonania orzeczeń z dnia 3 i z dnia 9 grudnia 2015 r. oraz do zrealizowania w pełni zaleceń Komisji Weneckiej; Parlament podziela opinię Komisji Weneckiej, że polska Konstytucja oraz normy i standardy europejskie i międzynarodowe wymagają, aby orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego były przestrzegane.

23–25 września. W Poznaniu, w siedzibie Politechniki Poznańskiej odbyło się Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.

Październik 2016

1 października. Rozpoczyna się kolejny nowy rok akademicki. W niektórych uczelniach uroczystości inauguracyjne odbyły się już 30 września. W inauguracji w Akademii Medycznej w Szczecinie w dniu 4 października udział wzięli Prezydent RP Andrzej Duda i Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin. Minister J. Gowin w swoim wystąpieniu zarysował planowane kierunki przemian w szkolnictwie wyższym.

4 października. Ogólnopolski „czarny” strajk kobiet skierowany przeciwko zaostrzeniu prawa o aborcji i za liberalizacją tegoż prawa. Propozycja zaostrzenia prawa do aborcji była inicjatywą obywatelską wniesioną do Sejmu i przyjętą do drugiego czytania. W Warszawie i w wielu większych miastach Polski odbyły się liczne wiece i demonstracje przeciwko zaostrzeniu prawa do aborcji. Podobne demonstracje, popierające „czarny” strajk w Polsce zorganizowano także w wielu miastach świata: w Londynie, w Paryżu, Nowym Jorku, w Sydney, w Singapurze. Chociaż projekt wniesiony był do Sejmu przez inicjatywę obywatelską, to protestujący kierowali swe wzburzenie głównie przeciwko rządzącej partii (PiS). Zwolennicy zwiększenia ochrony życia poczętego ogłosili „biały” protest. Nie był jednak tak widoczny, gdyż był rozproszony na mniej liczne spotkania.

5 października. Parlament Europejski debatował o aborcji. Głównym motywem dyskusji było omawianie kształtowania się tej kwestii w Polsce. Frakcje Socjalistów i Demokratów oraz Zjednoczonej Lewicy Europejskiej zgłaszały, że w Polsce zagrożone są prawa kobiet. W skład tych ugrupowań wchodzi także parlamentarzyści z polskich partii.

Przegląd wydarzeń sporządzili: Elżbieta Smorczevska, Janusz Sobieszkański

„Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Redaguje zespół: Wojciech Pillich, Janusz Sobieszkański, Krzysztof Weiss.

Redaktor naczelny: Janusz Sobieszkański,

opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Elżbieta Smorczevska.

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”

92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: KSN@interia.pl ; krajowasekcjanauki@gmail.com ; <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn> ;

„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>